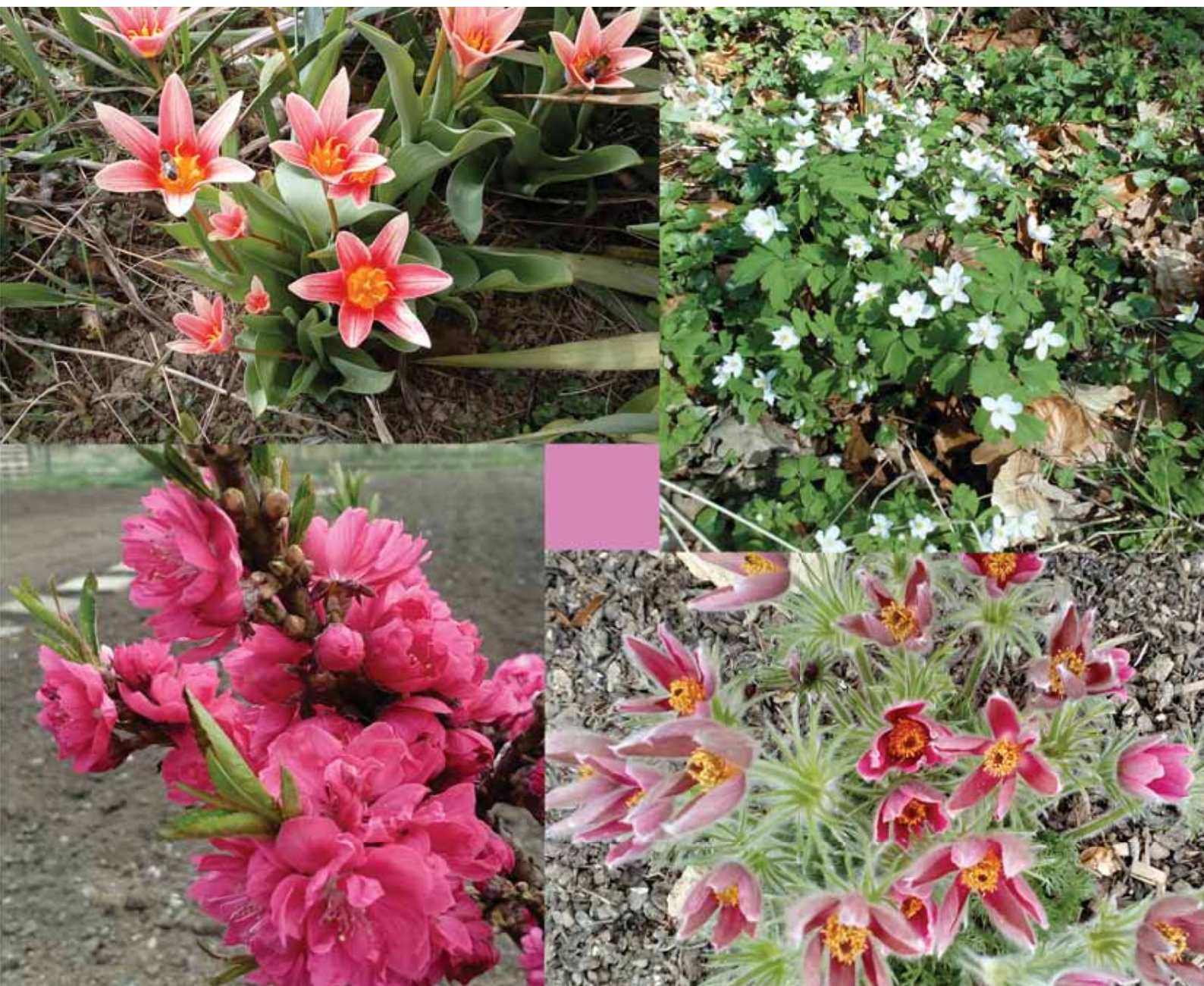

Vydává obec Vrbece
duben 2017

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

- JE-LI ZELENÝ ČTVRTEK BÍLÝ, TAK JE LÉTO TEPLÉ.
- PRŠÍ-LI NA VELKÝ PÁTEK, JE K DOUFÁNÍ ÚRODA. (NEJSTARŠÍ PRANOSTIKA Z ROKU 1793)
- JESTLI PŘED VELIKOU NOCÍ TEN DEN ANEB V BÍLOU SOBOTU PRŠÍ, BUDE HOJNĚ PRŠET MEZI VELIKOU NOCÍ A SVATÝM DUCHEM.
- DÉŠŤ VELIKONOČNÍ SUCHOU POTRAVU PŘINÁŠÍ, ALE ČAS PĚKNÝ, HOJNĚ SÁDLA A POTRAV.

MATEŘSKÁ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Hlásíme se k projektu „Voda z kohoutku, nebo život“

V Ekocentru Trkmanka

Vynášíme Morenu

Masopust v MŠ

Lyžařský kurz v Němčičkách

Bruslení u školy

Veselé zoubky v 1. ročníku

Vyučování v maskách ve 4. ročníku

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, letošní zima je za námi a byla to zima, jakou si pamatuji z dětských let. Mrazivé dny s azurovou oblohou se střídaly se zamračenou oblohou, ze které se sypaly sněhové vločky, a ráno nám chodníky pěkně klouzaly. Jsem rád, že si děti užily radovánek na sněhu a také bruslení na dětském hřišti před školou. Bruslilo se dokonce na retenční nádrži, i když ta slouží k úplně jiným účelům. Sněhová a ledová nádržka udělala radost dětem, ale nám dospělým dělala starosti, jak se dostaneme do zaměstnání, kam se sněhem a jaké budou faktury za topení. Pracovníci obce zvládli udržovat naši obec průjezdnou a schůdnou díky obětavosti a pracovnímu nasazení, za což jim patří poděkování. Děkuji občanům za odklizení sněhu z chodníků a komunikací, hlavně tam, kam jsme se s technikou nedostali. Také děkuji za pochopení, protože ne vždy šel sníh odklidit na tu správnou stranu silnice nebo chodníku.

Zima nám skončila a pod sněhem byly ukryty a nyní se odhalují nepovolené skládky stavební suti, psích výkalů a různého materiálu. Obec začala s postupným úklidem komunikací, hlavně průtah dědinou, kde silniční údržba vysypala v zimních měsících velké množství písku. Postupně začneme uklízet ostatní komunikace a chodníky, probíhá jarní řez okrasných dřevin s úklidem travnatých ploch. Také jako loni svážíme réví z vinohradů a větve z jarního řezu k podrcení na štěpku, se kterou již druhou topnou sezónu vytápíme kulturní dům, včetně obecního úřadu.

Co se nám podařilo udělat a co nás čeká v letošním roce?

V prosinci byl dokončen projekt optické sítě po obci a nyní probíhá připojení samotných uživatelů.

Během zimních měsíců jsme na nové hasičské zbrojnice dokončili oplocení s vjezdovou bránou, šatny se sociálním zařízením, vytápění všech prostor a betonové podlahy s dlažbou. Nyní pracujeme na venkovních prostorách a vjezdu do objektu.

Čistírna odpadních vod pracovala během zimních měsíců bez problémů a technických závad. Počet připojených občanů na splaškovou kanalizaci se blíží k celkovému počtu evidovaných domácností v obci. Tímto vyzývám občany, kteří jsou připojeni na splaškovou kanalizaci a ještě nemají sepsanou smlouvu s obcí ohledně připojení, aby se dostavili na obecní úřad a smlouvu uzavřeli.

Občany, kteří doposud nemají zpracovaný projekt na připojení, nedoložili doklady o vyvážení septiku, nebo jsou stále nezákonně připojeni se splaškovou vodou na dešťovou kanalizaci, vyzývám, aby tak urychleně učinili.

Od letošního roku jsme nastavili svoz tuhého komunálního odpadu (TKO) na třítydenní cyklus. Biologicky rozložitelný komunální odpad (BRKO) zůstává ve čtrnáctidenním cyklu s výjimkou zimních měsíců. K problematice odpadů je článek uvnitř zpravodaje.

V současné době očekáváme vydání stavebního povolení na zahájení I. etapy výstavby nových rozšířených chodníků. Jedná se o vybudování chodníků kolem hlavní silnice od začátku obce od Bořetic až po odbočku na Kobylí. Stavební povolení na vybudování nových inženýrských sítí v lokalitě Stará cesta, je ve stejné fázi vyjadřování dotčených institucí.

Žádost na financování projektu v rámci výzvy Interreg V-A, SK-CZ v rámci přeshraniční spolupráce s obcí Veličná je v závěrečném hodnotícím procesu a v nejbližších dnech nám bude sděleno, zda obdržíme dotaci na zkulturnění prostor farské zahrady. Název projektu: „Patroni pradědov, pútajú pravnukov“.

V měsíci únoru byla podána žádost o dotaci v rámci projektu IROP, na výstavbu nových odborných učeben v půdních prostorách základní školy a vybudování nové střechy. Pokud v srpnu 2017 obdržíme právní akt udělení dotace, bude v březnu 2018 zahájena stavba. Název projektu: „Základní škola Vrbice - škola pro život“.

Dále byly podány žádosti o finanční podporu v rámci Jihomoravského kraje:

Žádost o finanční podporu z dotačního programu pro poskytování v oblasti environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty. Název projektu: „Vrbecká příroda v obrazech“.

Žádost o finanční podporu v oblasti Podpora jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihomoravského kraje na období 2017 – 2020. Název projektu: „Pořízení a rekonstrukce požární techniky (zásahový požární automobil)“.

Žádost o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje z dotačního programu Program rozvoje venkova Jihomoravského kraje. Podprogram Podpora rozvoje venkova JMK 2017. Název projektu: „Zahřejme se z vinohradů“.

Na vhodný dotační titul čeká projekt: „Revitalizace rybníku Kalub“, ale máme již hotový geologický průzkum dna, hráze a celý prostor je geometricky zaměřen pro územní řízení a další schvalovací rozhodnutí.

Na projekt: „Sklad stavebních a demoličních odpadů“ u Studýnek nad ČOV, jsme požádali o souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu a byl proveden geologický průzkum.

Na připravované projekty: výstavba multifunkčního hřiště, oprava hřbitovní zdi, seniorské byty, rekonstrukce kulturního domu hledáme cestu společného financování a možnosti využití dotačních programů. Hledání dotačních programů je nutné, neboť bez využití finančních možností by nám rozpočet na hospodaření obce nestačil. Na úklid obce, opravy budov a zařízení, včetně malých projektů, máme v rozpočtu vyčleněné finanční částky.

Částky na úklid a opravy můžou být nižší, pokud nebudeme lhostejní k tomu, co se v dědině děje. Rozbité lavičky, vyvrácené stoly, rozbité odpadkové koše a poničená zeleň na Stráži, poškozený plot na dětském hřišti, včetně atrakcí a vybavení.

Rozházené odpadky, PET láhve, malé černé skládky po celé obci, v Hájků a Ochozích. Tyto škody páchají nejenom turisté a návštěvníci za vínem, ale také naši občané, děti a mládež. Mládež se nám schází v odpoledních hodinách na dětském hřišti, kde poškozují atrakce a zařízení. Pokud se

branka na hřiště uzamykala, tak si rozpletly plot. V současné době si našli nové místo na hraní, a to hřbitov. Chtěl bych poprosit rodiče, aby vysvětlili dětem závažnost situace.

Na závěr bych chtěl všem občanům popřát na následující období roku 2017 hodně zdraví, štěstí, pracovních

úspěchů a rodinnou pohodu. Hlavně ať se nám spokojeně žije v naší krásné vesničce. Budme hrdí na to, co jsme zde vybudovali, a udržujme to, co jsme zdědili po našich předcích. Hlavně si nekažme spokojené žití špatnými mezilidskými vztahy.

František Polášek, starosta obce

JARO JE TADY

Konečně, doopravdy, všude. Je vidět, cítit, slyšet. V přírodě se to neobejde bez zmatku. Ptáci se přetahují o budky, jiní klovou do zateplených fasád. Pyly lítají, alergici kýchají, řeky se vylévají z břehů, větve keřů se protahují skrz ploty... Jaro cítíme ve vzduchu, v kostech a taky v duši, která už na něj netrpělivě čeká. Jaro přijde za každých okolností, a to je na střídání ročních období sympatické - je to jedna z mála jistot, které v životě máme. Stejně jako my se na příchod jara těšili i naši předkové, jejichž jarní zvyky tak rádi stále dodržujeme, aniž bychom tušili, kde se vzaly.

K hlavním symbolům svátků jarní rovnodennosti či Velikonoc patří už od dob předkřesťanských vejce. Představuje znak života a bylo používáno při magických obřadech. Jeho kouzelná síla měla pomoci zajistit lidem a zvířatům po celý rok zdraví a plodnost. Vejce se proto nejen jedla, ale i koulela po těle, na poli v brázdě při jarní orbě či kolem zvířecího stáda. Proto se také rozdávala a stále rozdávají koledníkům při tradiční pomlázce. Malovaná vejce se dávala z lásky, jak říká text jedné lidové říkanky: „To vajíčko malované je od srdce darované. Komu vajíčko daruju, toho upřímně miluju.“ Zatímco plné vajíčko představuje začátek života, to prázdné, vyfouknuté je symbolem jeho konce. Proto se Morana, symbol zimy a smrti, při vynášení ze vsi zdobila prázdnými bílými vajíčky.

Velikonoční cyklus začíná po masopustním úterý **Popeleční středou**. Od ní se počítá **čtyřicetidenní postní doba**. Každá z následujících šesti neděl má svůj název a je spojena s řadou zvyků, a to i v kuchyni. První se říkalo **černá** - ženy se začaly oblékat do černého nebo **pučálka** podle

připravovaného pokrmu, druhá neděle bývala **pražná** zase v souvislosti s pokrmem - obilnou pražmou. Třetí neděle byly **kýchavná**, čtvrtá **družebná**, pátá neděle je **smrtná** a poslední šestá neděle je **květná**. Ta je ve znamení svčení kočiček. Po ní následuje **pašijový týden** - modré pondělí, šedivé úterý a pak je škaredá středa. **Zelený čtvrtek** napovídá, že by se měly konzumovat zelené pokrmy - aby nebolelo v krku. **Velký pátek** je pro křesťany den hlubokého smutku a nejpřísnějším půstem. **Bílá sobota** je dnem přípravy na **Vzkříšení**. Po něm končil půst. Během dne se pekly mazance a připravovaly se pokrmy, které se nosily posvětit na Boží hod velikonoční - barevná natvrdo vařená vejce, víno, beránek (ten býval původně živý). Bývalo zvykem, kus posvěceného pokrmu obětoval hospodář zahradě, poli a studni, porci dostal také každý, kdo toho dne přišel do domu. Nedělní velikonoční oběd býval už bohatý. **Červené** velikonoční pondělí už bývalo veselé a pomlázka měla zajistit dívkám a ženám zdraví, štěstí a chod celého hospodářství.

Velikonoce připadají na první neděli po prvním jarním úplňku, to znamená na období od 22. března do 25. dubna. Vzhledem k tomuto pohyblivému charakteru Velikonoc,

musíme tyto velikonoční pranostiky brát s nadhledem jako jednu z tradic. Tak uvidíme, jestli se některá z pranostik vyplní!

TVAROHOVÝ MAZANEC

500 g hladké mouky, 150 g másla, 150 g moučkového cukru, 1 vanilkový cukr, 250 g měkkého tvarohu, 2 vajíčka (+ na potřeni), citronová kůra, lžíce citronové šťávy, 2 lžíce rumu, 50 g rozinek, 12 g nasekaných mandlí, 12 g kypřicího prášku do pečiva, mandlové lupínky na posypání, špetka soli.

Troubu předehřejeme na 170°C, máslo vyšleháme s oběma cukry do pěny, zašleháme dvě vejce. Přidáme tvaroh, citronovou kůru a šťávu a zamícháme. Přisypeme prosátou mouku se solí a práškem do pečiva a nakonec nasekané mandle. Těsto důkladně rukama zpracujeme na pracovní desce. Zpracujeme rozinky a vytváříme buď jeden velký, nebo tři malé mazance. Položíme je na plech s pečicím papírem, potřeme rozšlehaným vajíčkem a posypeme plátky mandlí. Nahoře naznačíme malý kříž (nejlépe to jde nůžkami). Vložíme do vyhřáté trouby a pečte dozlatova. Malé mazance se pečou asi 40 minut, jeden velký 60 minut.

DOBROU CHUŤ Vám přeje

Bohumila Bařinová

JAK JSEM JELA NA VÝLET

Letos v březnu jsem se rozhodla, že se podívám na zámek v Rájci Jestřebí, kde pěstují na 400 druhů krásných květů - kamélií. Kamélie japonská patří do čeledi čajovníků, tudíž jsou krásnými sestrami čajovníku. Jsou pojmenovány na počest českého botanika Georga Kamela, který v 17. století působil jako misionář na Filipínách. Kamélie kvetou v únoru až březnu a v Rájci je mají v zámeckém skleníku. V březnu je vystavují v krásných dekoracích na zámku.

A tak jsem se tam vydala. Jela jsem autem do Zaječína a pak rychlíkem do Brna - za mých cest rychlík v Zaječíně nezastavoval - cesta trvá neskutečných 24 minut. Odsud osobním vlakem do Rájce. Když jsem si kupovala v Zaječíně jízdenku, paní ani nevěděla, kde vlastně ten Rájec je. Já jsem to věděla, protože kdysi „dávno“ (už to je hrozných padesát let) jsem touto tratí jezdila čtyři roky do školy do Boskovic - ty jsou o tři zastávky dál. Od té doby jsem tudíž vlakem nejela.

A byla jsem hrozně překvapená, co se od té doby změnilo!!! A nejen v dobrém!!!

Tenkrát jsme jezdili vlakem s parní lokomotivou a ve vagonech byla dřevěná sedadla. Což o to, dnešní cestování bylo luxusní. Elektrický vlak měl pohodlná sedadla a jel podle dřívějšíka velmi rychle - žádné jiskry v 9 tunelech (bývalo jich 11), ani dým. Přesto

bylo při výhledu z okna všechno jinak. Kolem řeky Svitavy (ta celou trať provází) byl neuvěřitelný nepořádek!!! Louky neposečené - vysoký plevel od loňska a plno náletových dřevin,

v krásných lesích popadané stromy, prostě zanedbané okolí trati. A to trať vede krajem „lesů, vod a strání“. Tak to opravdu za mých mladých cest nebývalo. Okolí tratí bývalo vždycky pěkně upravené a v Bílovicích - kraji Lišky Bystroušky stála krásná budova léčebny. Ta je úplně vybydlená, okna rozbitá, vytrhaná z pantů, prostě hrůza. Co mě ale úplně dostalo, byla nádraží. Polorozpadlé a posprejované zdi, vyvrácená okna, prázdné a zdemolované provozní budovy patřící kdysi k nádraží!!! Nikdo neudrhuje dříve pěkná nádraží s výstavními květinovými výzdobami oken. A co je kolem této významné trati pomalu chátrajících a rozpadajících se továren a výrobních hal! Například v Brně - Židenicích celý obrovský areál ZBROJOVKY. Kam se všechno podělo, proč nikdo (zejména České dráhy) neudrhuje to, co bylo kdysi tak zbudováno? Nikdo nemá o nic zájem! A co ti mladí sprejeři? Nenechají jednu zeď nepočmáranou a nevází si ničeho.

Řeknu vám, bylo mi smutno z tohoto výletu! Jak byl krásný zážitek ze zámku v Rájci znehodnocen zážitkem z cesty! A to se pořád říkalo, jak se všechno u nás změní ke zlepšení životního prostředí. Nepochopím dnešní situaci ani postoje k našemu okolí!

Bohumila Bařinová

MUZEUM

Muzeum obce Vrbice zve školáky na tradiční velikonoční hrkání ve dnech **13. 4. Zelený čtvrtek, 14. 4. Velký pátek a 15. 4. Bílá sobota**. Podrobnější informace se dozvěděly děti ve škole. Pokud nebudou mít děti svoje hrkače, dostanou je vypůjčit v našem muzeu. **Sraz dětí v 11:45 u muzea.**

O Velikonoční neděli **16. dubna 2017 ve 14. hodin** budeme v muzeu plést velikonoční žile. Starším dětem s upletením žile poradíme a pomůžeme. Vrbových proutků bude, tak jako každý rok, nachystáno dostatečné množství.

JARO

Každý rok jej vítáme, jako by k nám snad po dlouhé zimě ani nemělo přijít. Těšíme se na něj, jako na vzácného hosta. Očima povytahujeme první kvítka ze země. Sotva trochu oschne hlína, už se v ní vrtáme. Když jsme byli děti, první naše cesta, když sešel sníh, byla do Hájku. Po mezích se modraly fialky, žlutily se petrklíče a bělaly se sasanky. Na Stráži se to hemžilo dětmi, ale také žlutými housátky, jež sem hospodyně vypustily na zelenou travičku. Odevšad se ozýval křik dětí, štěbetání ptáčků a z polí bylo slyšet hospodáře, pohánějící koňské spřežení. Pilně se upravovala pole před setím a sázením. My, děcka, jsme si vyhlídli nějaký osluněný plácek, patou

j jsme vyhloubili důlek a za chvíli už jsme cvrnkali do důlku kuličky. Byly krásně barevné a dostaly se koupit v plátěném pytlíčku. Někdo kuličky neměl a musel si vypůjčit několik od kamaráda. Když vyhrál, kuličky musel vrátit. Maminka nám každý rok koupila barevný míč a s ním jsme hráli „školku“ - míčem jsme drnkali o stěnu a počítali od jedné do desíti. Drnkalo se jednou rukou, pak oběma, s křížením za zády, pod koleno. Menší děcka si kouskem cihly nakreslila na zem panáka a skákala - od hlavy do nohou a zpět. Kluci si z nějakého klacku udělali špačka a teď jej odpalovali - kdo dál?

Hlavními jarními svátky jsou

odjakživa Velikonoce a na ně jsme se nejvíce těšili. Hlavně na šlaháčku a na barvená vajíčka.

Koncem dubna býval zvyk ozdobit kdejaká vrátka a plot zelenými větvíčkami černého bezu - kozičkami, to aby k nám nemohly čarodějnice. Bez zlomil jejich kouzelnou moc.

Zima byla už definitivně za horami a my celé dny trávil pod širým nebem, vždy až do klekání, neboť jsme se velice báli klekání, jež prý chytá nezbedné děti. Po klekání se po Vrbici rozhostil klid a od Kobylí začal pufkovat vlahý jarní větřík. Jaro, vítej!

Kachyňová Marie 2017

ODPADY – stále diskutované téma plné nejasností a novinek

Naše obec každý rok realizuje nějaký projekt či novinku v oblasti odpadového hospodářství. Je to velmi dynamicky vyvíjející se odvětví, kde musí jít veškeré populistické kroky stranou a je třeba začít se chovat tak, abychom se jednou naším potomkům mohli podívat do očí. Ne všechny změny jsou vnímány všemi pozitivně, ale veškeré změny jsou činěny tak, aby byla v budoucnu naplněna předchozí věta.

Odpadové hospodářství je jeden velký komplex sestávající se ze svozu, manipulace a skládkování směsného odpadu, svozu, manipulace a kompostování BRKO, svozu, manipulace a dopravy vytríděných komodit, recyklace stavební sutě a svozu a následného drcení větví a rév (zde časově poněkud nestíháme, ale dvě topné sezóny v KD Vrbice napovídají, že je to správná cesta). Dalším krokem by měl být nový systém vytápění budovy ZŠ Vrbice. Do komplexu odpadového hospodářství je nutno také zahrnout provoz kanalizace a ČOV.

Mnohdy agresivní požadavky některých jedinců bychom mohli shrnout do následující opravdu nereálné specifikace – „Chci „plný servis“ zadarmo“ – neznám žádnou zdravou společnost, která by toto nabízela.

Rozdávat zadarmo umí snad jen někteří politici, kteří se v žádném případě nezasloužili o zajištění příjmů, někteří z nich ani nepracovali v reálném tržním prostředí a absolutně netuší, co to znamená zajistit příjem či zajistit chod nějakého systému. Abychom jen nekritizovali, musíme hrdě a pochvalně konstatovat, že jsou mezi námi rodiny (a není jich naštěstí málo), které nové změny pochopily a mnohdy „vyšperkovaly“ třídění k úplné dokonalosti. Pro ně je téměř každá změna samozřejmostí a nijak je neomezuje.

V souvislosti se změnami jsme často odpovídali na tyto otázky, nebo soubory otázek:

Proč se změnil cyklus svozu z dvou-týdenního na tří-týdenní?

Na tuto otázku je potřeba odpovědět komplexně:

1) Obec víc třídí a je třeba přesunout hlavní zaměření ze směsného odpadu na tříděný odpad a recyklaci. Z dlouhodobého hlediska to má význam, protože náklady na směsný odpad do budoucna neúměrně porostou.

2) Je to jeden z nástrojů, jak donutit ty méně zodpovědné začít třídít

3) Z úspor jsou sanovány vyšší náklady na skládkovné, vyšší mzdové náklady (mzdy prostě rostou) a vyšší

náklady na provoz samotného systému (TKO, BRKO, tříděný odpad, suť). Nikdo nepocítil na své peněženke ani zavedení svozu BRKO, které teprve nyní přináší první mírné úspory – je to investice hlavně do budoucna.

4) V porovnání s ostatními obcemi máme velmi velkou četnost a pravidelnost otevření sběrného dvora, mimo to klademe velký důraz na pytlový sběr, občané mohou využít také barevných kontejnerů (z pohledu obce naší velikosti i občan se jeví pytlový sběr jako nejefektivnější řešení)

Proč se tedy nesnížil poplatek?

Na tuto otázku jsme již odpověděli v předchozích bodech 3 a 4. Cílem obce je zachovat ekonomicky a sociálně únosný poplatek a snažit se jej nenavýšovat s rostoucími náklady. Jedině díky důmyslnému třídění a minimalizaci směsného odpadu se můžeme vyhnout jeho případnému zvyšování s avizovanými rostoucími náklady. Někteří spoluobčané si naivně myslí, že poplatky pokryjí náklady na odpadové hospodářství. Dostáváme se do stádia, kdy tříděný odpad dotuje směsný. Bohužel je to tak, že ti, co důmyslně třídí, doplácí na ty, co na to prostě kašlou.

Na tři týdny nám nestačí popelnice ...?!

Na to je jednoduchá odpověď – prostě netřídíte, a pokud tvrdíte, že třídíte, tak třídíte málo nebo špatně. Již Tomáš Baťa na sobě praktikoval, že si prošel veškerými výrobními procesy (to ostatně chtěl i po svých vedoucích pracovnících). Vyzkoušel si tak své návrhy sám na sobě a pak prostě věděl, co je a co není reálné.

Takže zkušenosti ze čtyřčlenné domácnosti (záměrně vše uvádím v litrech, protože námitka směřovala na objem, nikoliv hmotnost) – máme 240l popelnici, kterou jsme v roce 2016 nechali vyvést pouze pětkrát, a to do poloviny naplněnou – tedy 120l. Zato každý měsíc vyprodukuje 150l plastů (asi by to šlo stlačit víc, ale proč, když se průběžně ještě dořídí), 30l kovů (hlavně konzerv od psí potravy), 80l papíru a kartonů, 20l tetrapaků a BRKO popelnice je pravidelně naplňována, a to minimálně ze čtvrtiny bioodpadem z domácnosti (zbytek ze zahrádky). I v zimních

měsících využíváme BRKO popelnici na 100% - je zde prodloužený interval svozu a navíc zde můžeme odkládat vychladlý popel z krbu (topíme pouze čistým dřevem – dřevěný popel je cenná složka kompostu). Na závěr akorát doplním, že nekupujeme balenou vodu (není nad sbormistrův pramen) a nekupujeme jogurty (děláme si domácí). Někdo by mohl ještě namítat, že v průběhu pracovního týdne nevaříme, tudíž bychom měli mít méně odpadů, ale častějším vařením Vám narostou právě tříděné odpady, nikoliv směsné. Kdybychom všechno házeli na jednu hromadu, tak nám nestačí ani dvě 240l nádoby.

Při třídění je potřeba používat seelský rozum, nic víc. Pokud si uvědomíme, co vše je plast (kelímky, sáčky, vaničky, fólie, polystyrenové výplně a jiné obaly), co všechno je papír – nejen noviny a časopisy, ale také pytlíky od mouky, cukru, kartony, krabice apod., co všechno je kov a sklo, tak

nám opravdu ve směsném odpadu už stane jen pramálo.

Po třech týdnech bude popelnice smrdět?!

Pokud dobře vytrídíte BRKO složku a v popelnici nejsou vlhké odpady, tak prostě nemá co smrdět. Úplně stejně je to také s uskladněním pytlů s plastem – pokud kelímek vypláchnete a necháte okapat, nemá co smrdět. Navíc si zkuste představit pytel plný nevypláchnutých kelímků od jogurtů po třech týdnech – chtěli byste je pak přebírat? Berme prosím ohled také na zaměstnance obce.

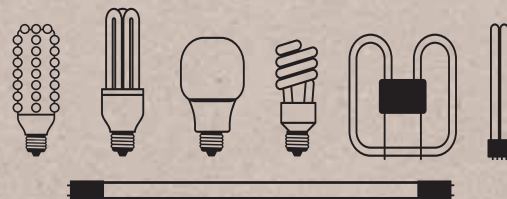
Dovolte mi ještě jednou poděkovat všem, kterým se jednoduchá pravidla dostala „pod kůži“, kteří změny buď akceptovali, nebo dokonce pochválili (ano, i takoví našťastí jsou). Ty ostatní bych rád poprosil, aby se zamysleli nad tím, co tady svým dětem zanechávají, a aby se pokusili najít způsob, jak to jde, a ne výmluvy, jak to nejde.

Tomáš Bílek

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patřím
do sběrné nádoby.

Odevzdejte nefunkční zářivku **ZDARMA**
do sběrné nádoby **EKOLAMP**
ve sběrných dvorech, úřadech a obchodech.

Do malé sběrné nádoby patří
kompaktní úsporné zářivky, výbojky,
lineární (trubicové) zářivky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp
kolektivní systém pro zpětný odběr světelných zdrojů

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100
www.ekolamp.cz

JAK TO BYLO, KDYŽ V ROCE 1866 PŘITÁHLI NA VRBICI PRUSOVÉ

Osudný rok 1866 popisuje v kronice obce nadučitel Jaroslav Franc podle vzpomínek stařenky Lucie rozené Hubáčkové, provdané Šimečkové a potom Janoškové. Lucie Hubáčková, narozená v roce 1830, pocházela ze staré rychtářské rodiny.

Na jaře onoho roku přišli na Vrbici rakouskouherští „šandáři“. Vybrali si určité usedlosti, kde poručili urychleně opravit selské vozy a koňské postroje. Dokonce chodili po dědině, mlátili na vrata a kontrolovali, zda opravy probíhají, jak nařídili. Tito vybraní sedláci museli být připraveni, ale nikdo z místních nevěděl proč. Jednoho dne muselo 20 vybraných povozů, každý tažený párem koní i s majiteli, vyrazit na dlouhou cestu přes Brno na Hradec Králové. Tehdejší stařenčin muž Josef Šimeček používal v hospodářství k povozům voly. Přesto musel od handlíře – Žida z Kobylí - koupit jednoho koně a pro cestu na Hradec se spřáhl s bratrem stařenky Václavem Hubáčkem z čísla 1. Hubáček byl jedním z dvaceti, kteří vezli vojenský náklad ke Hradci Králové. Vojáci, kteří transport doprovázeli, zacházeli se sedláky velmi hrubě. Když některý nejel podle jejich představ, tak dostal bití. Jan Cvrček dokonce od toho soužení zemřel. Ostatní se vrátili šťastně domů.

Začátkem června toho osudného roku přitáhli na Vrbici rakouští vojáci. Na ubytování byli rozděleni po chalupách. U Šimečků jich bylo dvánáct. Celý oddíl vojáků se učil execírovat u Studýnek. Když to některý patřičně neuměl, přinesl si lavici a dostal v leže bití rákoskou. Vojákům ubytovaným po chalupách se muselo vařit. Jinak byli prý vojáci drzí a dotěrní. Jeden z Rakušáků stále dotíral na stařenku Lucii (bylo jí tehdy 36 roků), snažil se ji opleskávat, až se stařenka ohnala vařečkou tak, že voják dostal přes hubu a tekla i krev. Od té doby měla od vojáka pokoj. Asi po 14 dnech Rakušáci spěšně odtáhli směrem na Brno.

Potom dostaly události rychlý spád. Chystala se válka mezi Rakouskouherskem a Pruskem. Už koncem

června se Rakušáci utkávali s Prušáky v menších šarvátkách. Hlavní krvavá bitva mezi těmito armádami se odehrála 3. července 1866 u Sadové, poblíž Hradce Králové. V této bitvě se střetlo na obou stranách celkem 450 000 vojáků. Výsledek krvavé bitvy byl pro Rakousko strašný. Rakouskouherská armáda, ač měla silnou početní převahu, byla na hlavu poražena. Sloužilo v ní i mnoho Čechů. Rakousko mělo kolem 45 000 padlých a zhruba 100 000 raněných a zajatých vojáků. Prušáci měli jenom 9 000 padlých. Důležitou roli v této bitvě prý sehrály pušky – jehlovky, které měly nabíjení zadem. Rakušáci měli staré pušky, které se ládovaly předem, což bylo velmi zdoluhavé, ale historikové dodávají, že byly zase přesnější a měly větší dostřel. Rakouskouherský voják musel být při nabíjení pušky vzpřímený a tím se stal snadným terčem Prušáků. Výsledek neovlivnily ani rakouští dělostřelci (zde sloužilo mnoho Čechů), na které se tolik spoléhalo. Dokázali vystřílet asi 40 000 nábojů za jeden den, ale snad prý některé nevybuchly, protože byly vadné. Vítězní Prušáci hnali zbytek Rakouské armády směrem na Moravu a k Vídní. Také v naší obci se poražená prchající armáda na krátký čas zastavila. Po několika dnech se ale stalo, že Rakušáci začali urychleně „balit“ a spěšně z Vrbice odtáhli směrem na Vídeň.

V této době začínaly na Vrbici žně. Stařenka Lucie vzpomíná, že nesla oběd až na Šatrapské Úlehle, kde hospodář s ženci sklízel ječmen. Hospodář Šimeček ten den poprvé používal k sečení obilí kosu s hrabicí a byl prý velmi spokojený, jak jde práce pěkně „od ruky“. Vzpomněla si dokonce, že maminka tehdy navařila šumajsturu a napekla béše – to byl ten jejich oběd. Tehdy prý pekly béše na plotně, protože trouby na pečení buchť ještě nebyly. Při návratu z Úlehlí, se vracela přes Měkyše a slyšela už z dálky, že na Vrbici je nějak rušno. Bylo to 16. července 1866. V horní části obce, u panské hospody (nyní Rýdlovi č. 24) bylo plno vojáků a koní. Byli to Prušáci, kteří pronásledovali

ustupující Rakouskou armádu. U Šimečků si Prušáci dali koně do chlěva, protože hospodář měl svoje voly v Šatrapských Úlehlách. Celkem měli ve stavení 6 koní. Vojáci seděli v kuchyni a volali „essen“ (jíst). Hospodář Šimečkovi už stačili sebrat bečku vína, které pili z plechových šálek. V ony dny museli vrbečtí odvádět na Čejč obilí, mouku, drůbež, dobytek na porážku, vše pro Pruskou armádu. Dostali za to nějakou „cedulku“, což mělo být potvrzení dodávky. Peníze, nebylo jich moc, za dodávky pro armádu rozdělovali radní Tomáš Ostřížek a Martin Zborovský. Pudmistem (starostou) byl tehdy Michna – pod hospodou (hospoda – nyní dům č. 24). Šimečkům dávali jako náhrady 1 rýnský, ale stařenka to prý odmítla, že je to směšná cena. Po jízdě přišla Pruská pěchota. Vařili si plné hrnce kávy. Tehdy vrbečtí poprvé poznali zrnkovou kávu. Zatím zde zrnkovou kávu neznali. Stalo se potom později, když byla tetina Holomkova v „kútě“, takto vzpomínala stařenka Lucie, chtěla uctít kmocháčky. Někde koupila kávu a vařila ji celý den, ale pořád nic, pořád to bylo tvrdé. Zrnková káva se tehdy prodávala surová – zelená. Bylo potřeba ji upražit, což tetka Holomková ani ostatní nevěděli. Tak byli kmocháčci bez zrnkové kávy a Vrbečáci se měli o čem bavit. Teprve přes Prušáky se v naší oblasti poznalo, co je to zrnková káva.

Po několika dnech někteří z Prušáků varovali Šimečkovi, že přijdou další vojáci a ti budou silně rabovat. Opravdu k tomu došlo. Hospodář je chtěl tehdy odbýt několika vajíčky, za které dostal tři šestky (60 krejcarů), ale vojáci se stejně vrátili, sebrali štandlík sádla a další potraviny. Jeden den se stalo, že hospodář nebyl k nalezení. Stařenka s pláčem hledala svého muže. Už si myslela, že Prušáci hospodáře zajali. Nakonec ho našla u Obecnice (obecní studna), kde musel s Knápkem napájet veliké množství koní (tehdy tam byl jen rumpál). Někteří vrbečtí občané se prý chovali jako zrádci. Tito občané radili Prušákům a pobízeli je, kde mají rabovat

(v kronice jsou dokonce i jména). Vojáci chodili po presúzech, rozbíjeli dveře a kradli uzené maso, obilí a jiné potraviny.

Po nějaké době onemocnělo na Vrbici hodně lidí a také někteří vojáci. Vojsko přineslo do naší oblasti choleru. Tehdy lidé neznali na tuto nemoc léky. Lidé, v domnění, že se uchrání před cholerou, jedli syrové brambory.

Občané Vrbice umírali. V kronice se uvádí, že někdy bylo až 6 pohřbů denně. Prý tehdy zemřelo 74 lidí. Také hospodáře Šimečka nemoc postihla. Ležel dlouho v bolestech a šla z něho smradlavá tekutina „vrchem spodem“. Nakonec se přece vyléčil, ale dlouho byl silně zesláblý. Nemoc se nevyhnula ani vojákům. Petr Blanář z č. 88 vzpomíná, že jeho rodiče mluvivali

o Prušácích pohřbených u zdi vrbeckého hřbitova. Pruská vojska měla celou oblast obsazenu až do 6. srpna 1866. Mírová smlouva mezi Rakouskouherskem a Pruskem byla podepsána až 23. srpna roku 1866. Teprve potom si Morava oddychla.

Říjen, 2003. František Janošek.

Použité informace: Kronika obce Vrbice.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017

V letošním roce se v naší obci již tradičně konala Tříkrálová sbírka. Koledníci chodili dům od domu v sobotu 14. 1. 2017. V posledních letech nemáme větší problém seskupit dostatečné množství skupinek. Koledníků je dost.

Všem, kteří se jakkoliv podíleli na této sbírce, děkujeme. Nesmíme zapomenout na všechny, co jakoukoliv částkou přispěli a pomohli tak lidem v nouzi.

Letos se vybralo 51 345,-Kč Pán Bůh zaplať za každý dar.

Jménem Oblastní charity Břeclav

Pavla Bukovská

POČASÍ O VELIKONOCÍCH

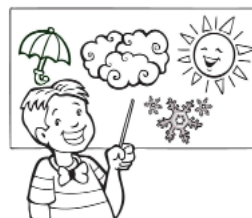
	2012		2013		2014		2015		2016	
	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí
	8. 4.	9. 4.	31. 3.	1. 4.	20. 4.	21. 4.	5. 4.	6. 4.	27. 3.	28. 3.
Prům. teplota (°C)	2	4,6	12,1	1,1	12,1	13	3,7	3,1	7,6	6,6
Max. teplota (°C)	7,1	11,6	20,1	7	20,1	17,5	9,7	8,6	9,8	9,7
Min. teplota (°C)	-1,5	-2,5	7,5	-4,1	7,5	8,7	-1,1	-0,1	5,8	2,5
Srážky (mm)	0	0	4,9	3,9	1	0	0	0	1,6	0

METEOSTANICE VRBICE

	2017			
	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)
LEDEN	7	-4,9	5,1 / 13. 1.	- 18,3 / 7. 1.
ÚNOR	29	2	12 / 23. 2.	-5,2 / 9. 2.
BŘEZEN	17	6,04	21,8 / 29. 3.	-0,1 / 14. 3.

Údaje z meteorologické stanice za rok 2017.

Ing. Jiří Zálešák

NEFUNKČNÍ ZÁŘIVKY SBÍRÁ EKOLAMP

Vysloužilé lineární a kompaktní úsporné zářivky ani výbojky rozhodně nepatří do běžné popelnice na směsný odpad. Nejen, že se dají opětovně využít a recyklovat, ale navíc obsahují i malé množství nebezpečné rtuti, a proto nesmějí skončit na skládce.

Úsporky obsahují nebezpečnou rtuť, ale i sklo, kovy a plasty

Zářivky (trubicové i kompaktní úsporné) obsahují 3–5 mg jedovaté rtuti, která by ve vyšších koncentracích mohla ohrozit lidské zdraví i životní prostředí. Kromě rtuti je v úsporných zářivkách obsažena i řada druhotných surovin: hliník, mosaz a další kovy, které je možné znovu použít v kovovýrobě. Recyklované plasty jsou dobrou surovinou například pro zatravnovací dlaždice či různé plastové komponenty a vyčištěná rtuť je znovu využívána

v průmyslové výrobě. Sklo se používá jako technický materiál, nebo dokonce pro výrobu nových zářivek. Znovu je tak možné pro další výrobu použít 95 - 100 % materiálu, ze kterého byla zářivka vyrobena.

Odneste úsporku „do sběru“

Pokud teď přemýšlíte, jak se starou úsporkou naložit a kde ji odevzdat k recyklaci, rádi vám poradíme.

Nejjednodušší je odevzdat starou zářivku v elektro obchodě při nákupu nové.

Nefunkční zářivku spolu s dalším elektroodpadem můžete odvézt do sběrného dvora. Obsluha sběrného dvora ji zdarma převezme a vloží ji do speciální sběrné nádoby, aby se nerozbila.

EKOLAMP se postará o sběr, svoz i recyklaci

Zpětný odběr zářivek pro naši obec zajišťuje kolektivní systém

EKOLAMP, který v České republice funguje již od roku 2005. Vytváří síť sběrných míst, přispívá na náklady provozu sběrného místa, plně hradí přepravu sběrných kontejnerů do recyklační firmy i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetří Vrbice finanční prostředky, které bychom jinak museli vynaložit na recyklaci nebezpečných odpadů.

Prostřednictvím systému EKOLAMP se během loňského roku podařilo recyklovat téměř 5 milionů zářivek a výbojek. To představuje až 25 kg toxické rtuti, která by jinak mohla znečistit vodu o objemu dvou Slapských přehrad. Pomozte i vy chránit své zdraví a přírodu našeho města a nevyhazujte úsporky do koše.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz.

„VRBECKÁ DĚDINA ANEB ZPÍVÁNÍ MUŽÁCKÝCH SBORŮ V HODOVÉ BÚDĚ“

Když Vrbečtí mužáci v roce 2005 poprvé vystoupili v nové hodové boudě za kulturním domem, nikdo v té době nepředpokládal, že vznikne krásná tradice proslavená v blízkém i dalekém folkloristickém okolí.

Letošní ročník má pořadové číslo 13. A to si zaslouží udělat malou rekapitulaci, které mužácké sbory si v hodové boudě zazpívaly a jaké cimbálové muziky je doprovodily. Zajímavý je také výčet hostů, kteří v tomto krásném pořadu vystoupili a také velké množství příznivců dobré lidové písničky.

1. ročník – 2. 7. 2005

Na prvním ročníku zazpívaly mužácké sbory z Kobylí, Šardic, Bořetic a Prušánek, které doprovázela CM Grajcar z Dolních Bojanovic.

2. ročník – 24. 6. 2006

Své pěvecké umění předvedly mužácké sbory z Ladané, Ratiškovice, Čejkovic, Kobylí a Kostic-Tvrdomic za doprovodu CM Hudci z Lanžhota. Hosté pořadu byli p. Jaroslav Kovářík a p. Věra Ostřížková.

3. ročník – 16. 6. 2007

Pozvání přijaly a vystoupily mužácké sbory z Bořetic, Velkých Pavlovic, Staré Břeclavi a Svatobor-Mistřina, které doprovázela CM Břeclavan ze Staré Břeclavi. Hosté pořadu byli Jiljí Herzán a Bohumila Jilíková.

4. ročník – 14. 6. 2008

Na čtvrtém ročníku vystoupily mužácké sbory z Dolních Dunajovic, Miletic, Kobylí, Josefova a Lipova, které doprovázela CM Zádruha z Dolních Bojanovic. Hosté pořadu byli Michal Janošek a Liduška Malhotská.

5. ročník – 20. 6. 2009

V hodové boudě se představily mužácké sbory z Moravské Nové Vsi, Kyjova, Velké nad Veličkou a Čejkovic za doprovodu CM Petra Mikulky z Brna. Hosté pořadu byli Jožka Šmukař a Janička Otáhalová.

6. ročník – 19. 6. 2010

Představily se nám mužácké sbory z Lanžhota, Kozojídek, Vnorov, Archlebova za hudebního doprovodu CM Lália z Velkých Bílovic. Hosté

pořadu byly Marcela Melková a Dagmar Osičková.

7. ročník – 11. 6. 2011

Na pódiu se nám představily mužácké sbory z Kobylí, Buchlovic, Dubňan a Poštorné, které doprovodila CM Guráš z Velkých Bílovic. Hosté pořadu byly dětské pěvecké naděje z Vrbice a Kobylí.

8. ročník – 23. 6. 2012

V hodové boudě vystoupily mužácké sbory z Velkých Bílovic (Belegradští vinaři), Kudlovic, Rohatce, Miletic a ženský sbor Tetky z Kyjova, doprovodila je CM Klaret z Mikulova. Hosté pořadu byli Ondřej Matějka a Monika Knápková.

9. ročník – 8. 6. 2013

Za doprovodu CM Zádruha z Dolních Bojanovic se nám představily mužácké sbory z Šardic, Moravského Žižkova, Hrubé Vrbky. Hostem pořadu byl pan Václav Kovářík a dětské pěvecké talenty z Vrbice.

10. ročník – 14. 6. 2014

Představily se nám mužácké sbory z Mikulčic, Lanžhota, Belegradští

vinaři z Velkých Bílovic, Velké nad Veličkou a harmonikáři z družební obce Vrbovce (SK) za doprovodu CM Slovácko. Hosty pořadu byli manželé Tesákovi z Kobylí.

11. ročník – 13. 6. 2015

Na podiu v hodové búde se představily mužácké sbory z Louky, Valtic, Dobrý ročník z Velkých Bílovic a Kúcané z Kútů (SK) za doprovodu CM Grande Morávia ze Svatobořic - Mistrína. Hosty pořadu byli manželé Řihákoví, dětský soubor Kalubáček a vzácný host paní Eva Pilarová.

12. ročník – 11. 6. 2016

Své umění předvedly na pódiu mužácké sbory z Hroznové Lhoty,

Prušánek, Vacenovic a opět nás přišli potěšit „záhorácků písničků“ přátelé z Vrbovců (SK). Sbory doprovodila Varmužova cimbálová muzika ze Svatobořic-Mistrína. Hosty pořadu byli sourozenci Bařkovi a dětský soubor Kalubáček.

Podtrženo a sečteno, za 12. ročníků se na pódiu za kulturním domem představilo 50 mužáckých sborů z Hanáckého Slovácka, Podluží, Kyjovska, Hornácka, Dolňácka včetně harmonikářů z Vrbovců a Kúcani z Kútů a jeden ženský sbor. Tyto sbory doprovodilo a na besedách u cimbálu zahrálo 11 cimbálových muzik.

Koho si mužáci z Vrbice pozvali

letos na 13. ročník, který se bude konat 10. 6. 2017? Určitě to budou kvalitní pěvecké sbory z různých regionů ani cimbálová muzika jako doprovod nebude chybět. Host programu bude osoba Vrbici velmi blízká se zajímavým uměleckým vystoupením. Svůj prostor na vystoupení bude mít také folklorní soubor Kalubáček.

Tímto bych chtěl pozvat všechny příznivce dobré lidové písničky do hodového areálu za kulturním domem na Vrbici v sobotu 10. 6. 2017 na zpívání mužáckých sborů, začátek je ve 20:00 hodin.

Za Mužáky z Vrbice František Polášek

VINAŘSTVÍ HORÁK ZÍSKALO OPĚT PO ROCE ŠAMPIONA V PAŘÍŽI

Velkého úspěchu dosáhlo opět letos Vinařství Horák na prestižní soutěži vín Vinales Internationales v Paříži. V loňském roce bylo jejich rosé šampionem mezi růžovými víny, letos Hibernál, výběr z hroznů 2016, vyhrál kategorii bílých vín.

Co jste si říkali, když jste letos na soutěž vína přihlašovali?

Letos jsme s žádným velkým úspěchem nepočítali, ještě nikomu se nepodařilo vyhrát v této soutěži dvakrát, takže jsme byli v klidu. Když jsem se to těsně před půlnocí dověděl, byl to docela šok, vzbudil jsem zbytek rodiny a měli jsme hned malou oslavu.

Kolik vín jste letos do Francie posílali?

Poslali jsme osm vín, z nichž pět získalo medaili. Že by zabodoval zrovna Hibernál, jsme si vůbec nemysleli, opět jsme věřili spíše rosé, veltlínu, ale degustátorům asi chutnal.

Jak se na takové soutěži vína hodnotí?

Vína se hodnotí delší dobu, není to

jako na místních soutěžích, kde víte výsledek bodování hned, hodnotí jej více degustátorů tzv. „u kulatého stolu“ a dokonce ani neví odrůdu, kterou hodnotí. V té kategorii je 1000 vín,

vín a 36 získalo medaili. Říká se, že v Česku nejde vyrobit dobré plné červené víno, my jsme na soutěž poslali jeden vzorek, získal stříbro, tak i třeba toto pomůže malinko změnit pohled na moravské vinařství.

Už je vítězné víno v prodeji?

Víno jde do prodeje v polovině dubna, loňské vítězné rosé bylo v době soutěže již v lahvích, letos pro tento Hibernál chystáme jiné etikety, jiné lahve, abychom jej trochu odlišili od ostatní produkce.

Bude ho dost? I pro kamarády na Vrbici?

Velikost šarže je 4000 lahví, relativně dost. Pro ka-

marády a kamarádky musím dát něco bokem a taky něco do archivu. Přece jenom je to životní ocenění a poslední lahve s nimi někdy stejně vypiju, což na zdraví...

Děkuji za rozhovor, za všechny z redakční rady blahopřeji a přeji mnoho dalších úspěchů!

Miluše Zálešáková

Trio Horáků

takže je to pro nás osobně opravdu úspěch.

Myslíš, že takové úspěchy pomáhají prosazovat a upevňovat pozici moravských vín ve světě?

Určitě, lidé v zahraničí zajímaví se o víno začínají objevovat Českou republiku, někteří z Čech třeba poprvé zjistí, že existuje nějaká Vrbice. Úspěšných vín bylo v Paříži víc, z České republiky bylo v soutěži 122

BYLINKOVÉ POVÍDÁNÍ

Moc ráda čtu a listuji ve starých knihách, mají pro mě nějaké zvláštní nepopsatelné kouzlo. Nikdy neminu antikvariát bez toho, abych vstoupila, nadechla se té typické vůně starých knih a nepokusila se objevit nějaký poklad. Vybrala jsem pro vás recepty z kuchařské knihy vydané v knihtiskárně Globus v Brně - Veveří v roce 1932. Blíží se Velikonoce, tak se můžete inspirovat a uvařit si předválečné velikonoční menu. Recepty cituji doslovně tak, jak jsou uvedeny v kuchařce. V žádném receptu není uveden druh mouky, těžko říct jakou používali, musíme vycházet z našich zkušeností.

Polévka chřestová

Očištěný chřest pokrájíme na malé kousky a necháme jej ve slané vodě povařit. Zvláště uděláme odvar z kostí. Též si připravíme bledou máslovou zasmažku, odvarem z kostí ji zalejeme, přidáme uvařený chřest a okořeníme trochu zázvorem a zelenou petrželkou. Do polévky zavaříme houskové knedlíčky. Podle potřeby osolíme.

Chřest, máslová zasmažka, odvar z kostí, zelená petrželka, houskové knedlíčky, sůl

Žebírka na smetaně

Koupíme vepřová žebírka i se svíčkovou, kosti vyřežeme, maso stočíme, ovážeme motouzem a dáme na pekáč. Potom posolíme, poklademe na plásky pokrájenou slaninou a dáme péci. Upečené zalejeme kyselou smetanou, přidáme lžici kaparů a ještě povaříme. Maso pak pokrájíme, uhlavně urovnáme na mísu a obložíme na kolečka pokrájeným citrónem. Omáčku podáváme v omáčníku.

Vepřová žebírka i se svíčkovou, sůl, slanina, kyselou smetanu, lžici kaparů, citron

Koláč pomerančový

Ze tří bílků utluče se pevný sníh, do něho zašleháme 8 dkg cukru, lehce a zvolna se přimíchá: 3 žloutky, 8 dkg mouky smíchané s 1 bal. prášku do pečiva „Pravá ruka“, 2 lžice studeného rozpuštěného másla, 1 lžice pomerančové šťávy a ½ lžice pomerančové kůry. Hmota vlije se do formy vymazané čerstvým máslem, a peče v troubě ½ hodiny. Na hotový koláč nakape se šťáva z ½ pomeranče a pokropí se lžicí rumu. Ze 2 bílků udělá se sníh,

zamíchají se do něj 2 plné lžice cukru, koláč se tí pokryje a dá se ještě do vlažné trouby na 10 minut. Potom ozdobí se čtvrtkami pomeranče.

2 pomeranče, 3 vejce, 8 dkg cukru, 8 dkg mouky, 2 bílky, 1 balíček prášku do pečiva „Pravá ruka“, 2 lžice studeného rozpuštěného másla, 1 lžice pomerančové šťávy, ½ lžice pomerančové kůry, 1 lžice rumu, 2 lžice cukru

Koláče slané škvarkové

Usekáme jemně ¼ kg škvarků, přidáme 40 dkg mouky a ½ bal. prášku do pečiva „Pravá ruka“, 2 žloutky, 2 lžice bílého vína, 3 lžice kyselé smetany, trochu soli, 1 dkg zkynutých kvasnic a na vále vypracujeme těsto. Potom vyválíme a třikrát přeložíme vždy po 15 minutách podobně jako u těsta máslového. Koblihovou formou pak vykrajujeme koláčky, potřeme vajíčkem a upečeme.

¼ kg škvarků, 40 dkg mouky, ½ bal. prášku do pečiva „Pravá ruka“, 2 žloutky, 2 lžice bílého vína, 3 lžice kyselé smetany, trochu soli, 1 dkg kvasnic, 1 celé vajíčko

Pokud vyzkoušíte, pak si nechte chutnat a přeji vám krásné Velikonoce!

Martina Mikulicová

DĚNÍ V KNIHOVNĚ

V knihovně se společně s CVC Klubáček snažíme o doplnění kulturní a především vzdělávací nabídky akcí v obci.

Ráda bych se ohlédlá ještě za minulým rokem. V uplynulém roce bylo celkem 112 registrovaných čtenářů. Do knihovny fyzicky přišlo 3721 návštěvníků a navíc 834 návštěvníků on-line služeb, o internet mělo zájem 300 uživatelů, na kulturní a vzdělávací

akce přišlo 1624 účastníků. V dnešní počítačové době sledujeme i počet návštěv webových stránek knihovny a ty se v roce 2016 vyšplhaly na neuvěřitelné číslo 45 346 návštěv (v roce 2014 to bylo 905 návštěv). Celkem se půjčilo 1724 titulů. Knihy byly pořízeny celkem za 41 091,- Kč a zadalo se nám i v dotacích, kdy jsme byli úspěšní v žádostech u Jihomoravského kraje, Ministerstva kultury a Svazu

informačních pracovníků.

A co nás čeká v roce letošním? Určitě můžete čekat bohatou nabídku nejrozličnějších kulturních i vzdělávacích akcí.

O všech akcích Vás budete informováni dopředu formou plakátů, místního rozhlasu, na webových stránkách knihovny, nebo formou emailů či SMS zpráv.

Jižní Morava čte

V prosincovém čísle zpravodaje jsem vám představila projekt Jižní Morava čte, do kterého jsme se zapojili s dětmi ze základní školy, a v tomto čísle bych vám ráda představila vítězné práce z obou dvou kategorií (6-9 let a 10-18 let).

Sazenice

Byla jednou jedna vesnice na

kopečku, která se jmenovala Vrbice. Ve vesnici žil chudý chasník Jetřich, který neměl na živobytí a tak se rozhodl, že půjde vydělat nějaké peníze.

Vzal si krumpáč, lopatu a šel kopat tunely. V té době tunely sloužily jako ochrana před dobytčnými Turky. Práce to byla únavná, zdlouhavá a těžká. Jednoho dne, když kopal pod kopcem, kterému se říkalo Babí hora,

co se nestalo. Narazil na velký balvan. Několik dní se pokoušel balvan rozbít, ale balvan ne a ne povolit. Až jednoho rána se to povedlo.

Za velkým balvanem byla ukrytá jeskyně. V té jeskyni žil drak. Sotva ho Jetřich spatřil, popadl krumpáč a začali proti sobě bojovat. Byl to nelítostný boj, který trval až do půlnoci. Nakonec ale Jetřich boj s drakem vyhrál.

Po smrti draka šel chasník důkladně prozkoumat jeskyni, zda li tam něco vzácného nehlídal. Ale našel jenom pár sazenic. Sazenice odnesl domů a za chaloupkou se je vysadil. Uběhlo několik let a z rostlin vyrostl úspěšný vinohrad. Jetřich posbíral hrozny, udělal z nich víno, a to všechno prodal.

Z chasníka Jetřicha se stal úspěšný vinař. Vrbice je od té doby vinařskou vesnicí a Turky nikdo již neviděl.

Matouš Knápek

Pověst o vodníkovi Kalubáčkovi

Žil byl jeden vodník, který neměl jméno ani svůj rybník. Cestoval všude po světě, ale nikde se mu nelíbilo. Jednoho dne, když hledal svůj domov, přišel na kopec, kde byla dědina s názvem Vrbice. Když se procházel po dědině, lidé si ho všimli a začali panikařit a odhánět ho od sebe. Vodník se lekl a hledal místo, kde by se před nimi schoval. V tom náhle když slunce zapadlo, uviděl les a vedle něj krásný rybník. Ve svitu měsíce a hvězd se odrážela hladina rybníka a vodník si pomyslel, že krásnějšího místa na světě neviděl. „Tady zůstanu“ řekl si.

Druhého dne ráno se vodník pustil do úprav svého obydlí. Vybral trávu z rybníka, pokácel keře, které zakrývaly krásu okolí, a nakrmil rybičky. Bylo mu tam tak krásně. Jednoho dne se vydal na průzkum okolí a v tom, když vodník odešel, přišel k rybníku Kalub muž z vesnice.

„Co se tady stalo?“ řekl si, „kdo to tu všechno tak krásně uklidil?“ a v ten okamžik, kdy to dořekl, uviděl v dálce přicházet vodníka. Už se vodníka nebál, pochopil, že toto stvoření, které přeměnilo rybník Kalub a jeho okolí v takovou krásu, nemůže být nebezpečné a ani zlé. Muž se dal s vodníkem do řeči a hned pochopil, že jak se k němu lidé z vesnice zachovali, nebylo dobré.

Omluvil se mu a požádal ho, jestli by se nemohl dále o rybník starat. Vodník s radostí souhlasil a byl neskutečně šťastný, že má konečně tak krásný domov.

Nakonec i lidé z vesnice pochopili a byli rádi, že mají svého vodníka, který se jim zabydlel a staral se o jejich a vlastně i o jeho rybník. Na počest

rybníka ho pojmenovali vodník Kalubáček. A pokud rybník Kalub nevy pustili, tak tam žije do dnes.

Daniel Neuberger

Záchrana Moravy

Jak to asi mohlo vypadat na naší krásné Moravě ve středověku. Vím od své babičky, že se hrozny sbíraly kudličkou. Mě by to asi moc příjemné nebylo, ale teď k vinobraní ve středověku. Hrozny se tedy musely řezat kudličkou, ale to děti Jáchyma a Bělu vůbec nebavilo. Seděli ve stínu pod dubem. Jáchym si četl knížku, kterou dostal od dědečka. Jmenovala se Moravské Pověsti a Jáchyma moc zajímala. Běla si hrála se svou panenkou Blankou. Vtom Běla uslyšela zvuky, které vydávají dravci a hned se rozběhla k lesu, protože dravec honil nějakého malého ptáčka. Utíkala lesem a nakonec ptáček slétl k zemi. Běla dravce zahнала pryč a vzala malého ptáčka do náruče. Chtěla ho ukázat rodičům a Jáchymovi a aby byla u vinohradu dřív, vzala to kratší cestou. Ale to dělat neměla. Po cestě uviděla velký stan, ve kterém bylo docela dost hlučno. Chvilu u něj stála a poslouchala co se v něm děje. Znělo to jako hlas zdejšího markraběte a domlouval se na něco s jiným pánem ohledně toho, že pokud nezaplatí, tak bude válka. To však markrabě nechtěl, ale co mu jiného zbývalo. Běla rychle běžela k vinohradu, aby to pověděla Jáchymovi: „Jáchyme, Jáchyme naší zemi je zle. Slyšela jsem markraběte a jiného panovníka jak se domlouvali, že bude válka.“ Jáchym se zamyslel a řekl: „Tomu musíme zabránit, zničí nám celou úrodu.“ Celý den nad tím přemýšleli až, večer dostal Jáchym nápad. V posteli si o tom povídali a ráno se mohlo jít do akce. „V mé knize se píše o zlatém květu kapradí. Když přecháme na Děvičkách celou noc, dáme tomu lotrovi zlato a bude klid.“ Řekl Jáchym a Běla mu odpověděla: „To ne. Proč bychom mu měli dávat zlato? A stejně Svatojánská noc je v červnu. Lepší je ta pověst o Pálavě. Půjdeme za ní, poprosíme ji a ona nám pomůže.“ Jáchym si přesto hedvábný šátek a křídou vzal s sebou. Když vylezli až k Děvičkám, nakreslil Jáchym na zem křídou kruh, na zem položil šátek, klekl

si do kruhu a začal se modlit. Běla mu poklepala na rameno, ale on si jí ani nevšiml. Pak s ním zatřásla: „Jáchyme, vždyť není Svatojánská noc. Je září, ne červen.“ Tentokrát už ji Jáchym slyšel, sklídl po sobě věci a šel za Bělou. Oba dva naráz zvolali: „Pálavo pomoz nám naší zemi je zle! Když nepomůžeš ty tak nikdo jiný!“ Děti se zamysleli a pak Jáchym řekl: „Asi kdybych přeběhl na Siroťčí hrádek a oba dva by jsme zavolali na Pálavu, možná by to pomohlo.“ Běla souhlasila a Jáchym utíkal na Siroťčí hrádek. Oba dva potom zavolali: „Pálavo pomoz nám je zle! Z jiné země na nás táhnou vojáci!“ Bohužel nic nezabralo a Běla se rozplakala: „Ach ne. Bude s námi konec. Proč nic nepomáhá?!“ Pak jí na zem ukápla kapka slzy. Najednou se země pod Jáchymem a Bělou rozechvěla. To se zvedala Pálava, aby Moravě pomohla. Obě děti si posadila na ramena a kráčela směrem k vojsku. Všichni utíkali jako by jim šlo o život. A taky že šlo. Kdyby neutekli, rozšlápla by je Pálava. Pak přinesla obě děti domů a opět si lehla na své místo. Tam asi čeká až bude naší zemi opět nejhůř, aby mohla zase přijít na pomoc. A tak vidíte. Někdy můžou být upřímné slzy opravdu mocné.

Tereza Bílková

Pověst o Vrbici

Nedaleko odsud bydlel statečný voják jménem Jiřík, který na Stráži hlídal, jestli k nám nemaširuje nepřátelské vojsko. Byl urostlý a hezký, a proto se kolem něj děvčata jen točily. On měl však oči jen pro jednu. Jmenovala se Anička a měli se s vojákem moc rádi. Anička byla nádherná a bohaté děvče, takže mu ji všichni jeho kamarádi moc záviděli. Proto se jednou domluvili, že Jiříka vyženou pryč. Jiřík se však bránil a tak jim nezbylo nic jiného, než jej zabít. Aničce žalem skoro puklo srdce. Šla na místo, kde Jiříka zabili, tam si sedla na zem a začala plakat. Plakala tak dlouho, až byla zem kolem ní nasáklá vodou. A protože tam Anička seděla a plakala dál, časem zapustila kořeny a proměnila se v krásnou košatou smuteční vrbu. Od té doby se tomu místu říká Vrbice.

Eliška Havelková

Babí hora

Proč Babí hora? Podle mojí představy si myslím, že kdysi dávno se na tomto místě setkávalo několik žen (bab), které si zde dělávaly posezení s pohoštěním a když jim zásoby jídla došly, tak si chodily do okolních vinohradů na hrozny a ochutnávaly je tam. A po ochutnávkách se po této části území procházely. A kdo je tam viděl, říkal: „Baby na vycházce...“ I tak mohl vzniknout název Babí hora.

Když jsme si o tom vyprávěla s maminkou, tak její myšlenky vedly k babkám kořenářkám, které na Babí hoře sbíraly různé bylinky a koření, kterého je tam velké množství. Sami tam každým rokem chodíme na Medvědí

česnek a na jahodníkové listy na čaj. Taky by to mohla být další varianta, jak vznikl název Babí hora.

Karolína Lukášová

O staré vrbě

Na velkém kopci, který se jmenoval Stráž, rostla stará vrba. Mezi lidmi se povídalo, že hluboko pod jejími kořeny je ukrytý poklad. Jednou si tři chlapi Jakub, Jan a Vilém řekli, že ten poklad půjdou hledat. Když ale začali kopat, z vrby se ozvalo: „Kdo jednou na mé kořeny sáhne, v kámen se promění“. Chlapci se ale nelekli a kopali dál.

Nejodvážnější z chlapců byl Vilém a kořenů se dotknul jako první. Najednou se ale zatáhlo, třikrát zahřmělo

a z Viléma se stal kámen. Jakub s Janem vzali nohy na ramena a utíkali, jak nejrychleji uměli. O tom, co se stalo, nikomu neřekli.

Druhý den se lidé divili, kde se na kopci objevil takový kámen. Mysleli si, že je to nějaké znamení a tak se rozhodli, že na tomto místě postaví krásný kostel.

Jako první se do stavby pustil Jakub s Janem, protože stále mysleli na zakletého Viléma. Jakmile však začali stavět, Vilém se proměnil zpět na chlapce. Udělali dobrý skutek a vrba vrátila chlapci život.

Až pojedete kolem, zastavte se, protože ten kostel tady stojí dodnes.

Leona Hasíková

Březen - měsíc čtenářů

Již pravidelně se s knihovnou zapojujeme do celostátní akce Březen - měsíc čtenářů. Jako obvykle jsme v knihovně přivítali mateřskou i základní školu. S dětmi jsme si povídali

o tom, jak se chovat ke knihám, jak se zaregistrovat v knihovně a jaké knihy jsou pro ně nejlepší a kde je v knihovně najdou.

Celý měsíc jsme završili Nocí s Andersenem, která se letos nesla v duchu

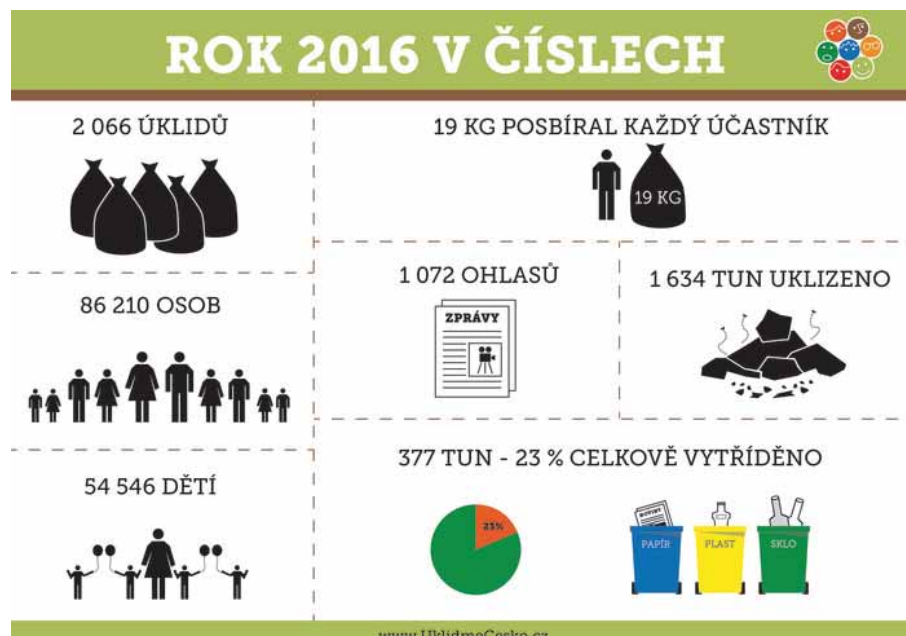
Čtyřlístku. Starší žáci naší školy se každý rok těší na spaní v knihovně (20 míst). Ti mladší si na spaní musí ještě počkat, ale Čtyřlístek si všichni užili i v rámci školní družiny.

Uklidme Vrbici

Již podruhé jsme se letos zapojili do akce Uklidme Česko. Celorepubliková akce se odehrávala letos především 8. 4., my se ale na náš úklid zorganizovali už 1. 4., protože 8. 4. nás na Vrbici čekal košť.

Chtěla bych poděkovat všem účastníkům, kterých bylo přes 50! Celá akce začala ve 2 hodiny odpoledne, kdy jsme se sešli u CVC Kalubáček a rozdělili se do skupinek, abychom uklidili co nejvíc. Ještě jednou tímto děkuji všem dobrovolníkům za účast a doufám, že si toto krásné odpoledne užili.

A ti kdo nemohli a rádi by se zapojili, budou mít možnost příští rok.

JAK DLOUHO SE ROZPADAJÍ V PŘÍRODĚ?

<i>odpadek</i>	<i>doba rozkladu</i>
ohryzek jablka, hrušky	16 dní
papír (toaletní papír)	4 měsíce (rozpadá se rychleji)
slupka od banánu	5 měsíců
slupka od pomeranče	1 rok
vlněná ponožka	1,5 roku
krabice od nápoje bez hliníkové fólie (kefíry, čerstvá mléka)	7 let
nedopalek cigarety s filtrem	15 let
plechovka	15 let
igelitový sáček nebo taška	25 let (nové ekologické tašky se samorozkládacím plastem 1 rok)
žvýkačka	50 let
plastový kelímek	70 let
PET láhev, plastová láhev	100 let
alobal nebo tetra-pak s hliníkovou fólií (obal od mléka)	100 let
jednorázové pleny	250 let
sklo	tisíce let (ale možná nikdy)
pěnový polystyren	desetitisíce let (ale možná nikdy)

PEDIG A DRÁTKOVÁNÍ

O víkendových kurzech pedigu a drátkování jsme již psali v předchozích číslech zpravodaje. V letošním roce se nadšenci těchto dvou rukodělných činností sešli již dvakrát a musím říct, že se kurzy těší čím dál větší oblibě.

Pro ty, kteří se ještě nerozhodli, zda tyto kurzy navštívit, příkládám fotografie krásných věcí, které si můžete na kurzech vyrobit.

VYŠÍVÁNÍ VRBECKÉHO KROJE

V listopadu loňského roku na CVČ Kalubáček začal kurz Vyšívání vrbeckého kroje, který byl určen všem, kteří se o vrbecký kraj zajímají. Nebyla potřeba žádná „krojová historie“ účastníků, protože se začínalo opravdu od začátku. Hned na prvních setkáních se účastnice domluvily co, kdy, jak a daly se do práce.

V rámci kurzu účastnice vyšily patisku, a jelikož byli opravdu šikovné, ušily pod ni ještě bílé sukně, aby měla patiska na čem vyniknout. Chtěla bych tímto poděkovat Daně Prudíkové, Kamile Vajbarové, Ludmile

Bízové, Jarmile Zálešákové, Miroslavě Martincové, Marii Horákové, Marcelle Gregrové a Ludmile Válkové za jejich píli a krásnou práci.

Na ochutnávku přidávám pár fotografií. A ten kdo by si chtěl vrbecký kraj prohlédnout z blízka, má možnost přes Velikonoce v Muzeu Vrbice.

Klára Beranová

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

17.-21. 7.

- pro děti **od první do páté třídy**
- bude probíhat **od pondělí do pátku 8:00–16:00.**
- děti si vyzkouší různé **sportovní aktivity** (různorodé pohybové aktivity, pobyt v přírodě, hry, soutěže a výlety)
- většina programu bude probíhat **venku**, v případě nepříznivého počasí bude náhradní program ve vnitřních prostorách CVČ Kalubáček
- přihlášky ke stažení na knihovna.vrbice.cz
- **cena za dítě 1 000,- Kč**
(2x denně svačinu, oběd, pitný režim, zajištění a organizaci tábora, pojištění, spotřební a výtvarný materiál, vstupy na jednotlivých výletech)

KOŠT VÍN 2017

V sobotu 8. dubna se uskutečnila tradiční výstava vín v sále kulturního domu. Výstavy se zúčastnilo 531 návštěvníků, kteří měli možnost ochutnat 536 vzorků vín od vrbeckých i přespolních vinařů.

Počet bílých vín - 293

Počet červených vín - 182

Počet rosé vín - 67

Šampion bílých vín: Ryzlink rýnský, Vinařství Lovečkovi, Kobylí

Šampion bílých archivních vín: Tramín Červený 2015, Modrý Sklep, Nový Šaldorf

Šampion červených vín: Modrý Portugal, Tradiční vinařství Buchtovi, Vrbice

Šampion červených archivních vín: Cabernet Sauvignon 2015, Vinařství Horák, Vrbice

Šampion rosé vín: Cabernet Moravia, Vinařství Horák, Vrbice

Cena starosty obce Vrbice: Svato-vavřínecké, Vinařství Bočko, Vrbice

Nejlepší kolekce výstavy: Vinařství Horák, Vrbice

CO JSEM ZAŽILA SE SVOU RODINOU

Jsem jedna z těch dětí, které přišly na svět docela náhodou. Neplánované dítě, kvůli kterému můj tatínek musel požádat maminku o ruku o několik let dříve, než měl v plánu. Moji rodiče jsou tedy relativně mladí, a proto se mnou občas zacházejí, jako bych byla jejich kamarádka a ne dcera.

K Vánocům jsem dostala lístky do Prahy na koncert skupiny Chinaski. V obálce byly 3 vstupenky. Prvotní radost z víkendu, stráveného s mými dvěma nejlepšími kamarády v Praze, mě ale brzy přešla. „My s maminkou pojedeme s tebou!“ oznámil mi můj otec. Super, další rodinný výlet opravdu potřebuji, pomyslela jsem si. Moje odpověď ale zněla: „Už se nemůžu dočkat.“

Odpoledne v den koncertu jsme vyjeli směr hlavní město. Celou cestu hrály v autě písničky od Chinaski, protože se přece musíme naladit na tu správnou atmosféru. Po příjezdu byla v plánu pořádná večeře. Všechny

kvalitní restaurace měly bohužel navráno, a tak na nás zbyl nějaký podivný smradlavý podnik v podzemí. Jídlo nevypadalo moc vábně, ale hlad je hlad. Po večeři jsme nasedli na přečpané metro a přemístili se k aréně. Ve stánku před vchodem si moji rodiče koupili zářivé tričko s potiskem kapely. „Jako správní fanoušci,“ přesvědčovala mě máma. Vystát nekonečnou frontu trvalo snad věčnost, během toho otec navázal konverzaci se skupinkou mladých kluků a začal mě představovat jako jeho nejúžasnější dceru. Díky, tati, vůbec se necítím trapně, běželo mi hlavou. Konečně jsme se dostali dovnitř a prodrali se díky novým kamarádům až úplně dopředu. Koncert začal, rodiče zpívali, tančili, objímali mě a užívali si koncert snad nejvíce ze všech lidí, co tam byli. V hale bylo přišerné horko a vydýchaný vzduch, což mojí mámě očividně nedělalo moc dobře. Na otázku, jestli jí není blbě, mi ale řekla: „Ne, cítím

se skvěle.“ Ke konci koncertu vybíral hlavní zpěvák jednoho fanouška, který si s ním půjde zaspívat. Moje maminka v ten moment seděla na rameně svého manžela, díky tomu byla hodně vidět, a tak byla vybrána právě ona. Vypadala přišerně, byla bílá jako stěna. Jenomže takovou příležitost si nemohla nechat ujít. V průběhu písně její obličej postupně měnil barvu do zelena. Najednou přestala zpívat, zakryla si pusku a naservírovala svoji večeři na pódium před stovkami lidí.

Tím náš víkend skončil. Přijeli jsme na ubytovnu, sbalili se a jeli autem zase domů. Trapněji jsem se snad nikdy necítila. Pořád vidím ty výrazy lidí, kteří se kolem nás samovolně rozestupovali, když jsme vedli mámu pryč. Rodinné výlety pro mě nadobro skončily.

Tento příběh je smyšlený a jakákoliv podobnost se skutečnými postavami či událostmi je čistě náhodná - autorka příběhu.

DĚTSKÝ ČIN ROKU 2016

Nadační fond Dětský čin roku každoročně vyzdvihuje a oceňuje hrdinské skutky dětí, které pomáhají nějakým způsobem ostatním. Děti, které by mohly být příkladem nejen pro své vrstevníky, ale též pro dospělé, během roku posílají své příběhy plné odvahy a dobré vůle do celkem sedmi soutěžních kategorií.

Do loňského 12. ročníku se přihlásilo 650 příběhů a jeden z nich byl i z Vrbice. Autorkou byla Adriana Pazderková. Její příběh zaujal porotu pohledem na situaci, kdy se jí díky nemoci změnil celý život. Adriana zvěděla ve speciální kategorii literární počin a 1. prosince 2016 převzala ocenění na slavnostním setkání v Praze v Brožíkově sále Staroměstské radnice, kterého se účastnila i řada populárních osobností (Jitka Čvančarová, Lucie Křížková, Martin Dejdar, Aleš Háma). Více informací a všechny oceněné příběhy (stojí za to si je přečíst) jsou na www.deskycinroku.cz.

Recept na opravdové štěstí

Ten rok zrovna začínalo léto a mně bylo čerstvých 14 let. Jednoho dne

jsme s maminkou jely do nemocnice, protože mě trápila neustálá a nesnesitelná bolest hlavy. Lékaři si mě ihned nechali v nemocnici s tím, že mi hrozí to nejhorší. Měla jsem pocit, že se mi zhroutil celý svět. Doktoři mě do tří dnů operovali s výsledkem, že všechno dopadlo dobře. Všechno se ale jen zdálo být dobré. Po několika dnech jsem se vzbudila z umělého spánku. Nemohla jsem mluvit, chodit ani dýchat. Začala jsem tedy s rehabilitací a po jednom roku se téměř všechno vrátilo k normálu. Ale s „menším“ nedostatkem

- invalidní vozík se stal mou nedílnou součástí. Myslela jsem, že v životě se mi už nic horšího stát nemůže. Velmi jsem se tehdy ale zmýlila. Dnes děkuji již zmíněné operaci. Pomohla mi uvědomit si, o čem doopravdy lidský

Adriana s Martinem Dejdařem

život je. Dnes věřím, že to tak mělo být a myslím si o sobě, že jsem nejšťastnější člověk na světě.

napisala Adriana Pazderková

Áďo, GRATULUJEME!

za redakční radu Renata Horáková

VELIKONOČNÍ MŠE - POZVÁNKA

Zelený čtvrtek Kobylí 18:00

Velký pátek Vrbice 17:00

Bílá sobota Bořetice 19:30

Květná neděle 8:00

Velikonoční pondělí 8:00

DALŠÍ ČÍSLO VYJDE V SRPNU 2017

PÍSEŇ O JARU

Z JARA, KDYŽ ZNÍ PÍSEŇ SKŘIVÁNČÍ,
A JEHO ZPĚV SE NESE PO KRAJI,
JAKO, KDYŽ SE VÍLY ROZTANČÍ,
SNĚŽENKY NA LOUCE SE BĚLAJÍ.
AŽ PŘIJDE JARO NA NÁMĚSTÍ,
KOUPIM TI SNĚŽENEK PÁR,
JEN MALOU KYTIČKU PRO ŠTĚSTÍ,
LÁSKA JE VZÁCNÝ DAR.

NA JAŘE KDYŽ ZEMĚ ROZTÁVÁ,
RŮŽEMI VONÍ JABLOŇOVÝ SAD,
STEJNĚ, JAK TA LOUKA BĚLAVÁ,
SE MNOU TI ŘEKNE, LÁSKO, MÁM
TĚ RÁD
AŽ PŘIJDE JARO NA NÁMĚSTÍ,
KOUPIM TI SNĚŽENEK PÁR,
JEN MALOU KYTIČKU PRO ŠTĚSTÍ,
LÁSKA JE VZÁCNÝ DAR.

Kachyňová Marie, březen, 2007

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Voda na Zemi

Motto: „Vodu nedoceníme, dokud nám nevyschne studna“

Voda je nejdůležitější a nenahraditelná složka, bez které nemůže existovat člověk, živočichové, rostliny. Setkáváme se s ní všude v nejrůznějších formách (déšť, sníh, led, mlha, pára, rosa). Od roku 1993 se vždy 22. března slaví Světový den vody. Každoročně je spjat s řadou akcí připomínajících význam vody a nutnost udržitelného nakládání s vodními zdroji.

Je třeba si uvědomit, že ne všude je běžné, otočením kohoutku napustit si „obyčejnou vodu“. V některých částech světa žijí lidé, kteří tuto možnost, pro nás samozřejmost nemají.

V naší mateřské škole děti pečují o květinu, dělají jarní pokusy se semínky, co se stane když nemají vodu, zalévají rostlinky v bylinkové zahradě. Pozorují, když se semínka zasadí na vodu a když bez vody, které dřív vyrostou.

V březnu se naše mateřská škola přihlásila k projektu, který pořádá gymnázium T. G. Masaryka v Hustopečích s podporou města Hustopeče, nese název „Vodu z kohoutku, nebo život“. Akce trvá od 20. 3. do 22. 4. 2017, tedy od prvního jarního dne do Dne Země. Cílem je omezit spotřebu balené vody. Symbolem je modro – zelená stužka, značící čistou vodu a životní prostředí. My jsme si ji s dětmi zhotovili a připnuli na bundy. Ona totiž kohoutková voda má přísnější normy než balená! V naší mateřské škole pijeme jenom vodu z kohoutku. A navíc voda z kohoutku se k nám dostane šetrněji, je vždy čerstvá, dostupná a bez odpadu.

Vodu z kohoutku, nebo život!

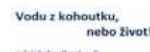
Aneb měsíc kohoutkové vody

Zapojte se a pijte vodu z kohoutku!

Od 20. března do 22. dubna 2017.

Na znamení účasti noste připnutou naši modro-zelenou stužku!

Více informací najdete na našich facebookových stránkách [facebook.com/voduzkohoutkunebozivot](https://www.facebook.com/voduzkohoutkunebozivot) a na stránkách města Hustopeče.

Současné výzvy předškolního vzdělávání

V mateřské škole se nesetkáváme pouze s dětmi, ale vlastně s celými rodinami. Rodiče mají nezastupitelnou úlohu ve spolupráci s mateřskou školou. Mateřská škola je první vzdělávací institucí. Principy vzdělávání se značně liší od často liberálního přístupu rodičů k výchově.

Příprava dítěte na základní školu nespočívá v jeho schopnostech zajímat se o písmena a dokázat deklamovat číselnou řadu. Dítě by mělo být připravené především pro život. Základem

je komunikace, jak s vrstevníky, tak s dospělými – s rodiči i autoritou, tedy pedagogem. Jedná se o sociální zralost a samostatnost v projevu, vnímání druhého. Umět formulovat své myšlenky, ale také umět dát prostor názorům a myšlenkám druhých.

O nadaných dětech panují různé mýty. Někdy si myslíme, že všechno mají zadarmo, jindy je považujeme za chytrolíny, kteří se nad druhé vytahují. Každé dítě je jiné a nadané děti jsou pořád děti.

Dětem bychom měli číst všechno a co nejčastěji. Od nejtěplejšího věku

by se děti měly seznamovat s říkadly, bajkami, kratšími pohádkami, později s delšími a složitějšími texty. Prospěšná je četba na pokračování, která učí děti trpělivosti a zapamatování si úseku děje.

Někteří rodiče pro dítě vše dělají, všude je hlídají, všechno mu pořídí a zařídí. Dítěti to ale úplně neprospívá, neboť cílem výchovy by měl být samostatný, zodpovědný a schopný jedinec. Potom většinou ani dospělý jedinec není samostatný a schopný nést zodpovědnost za sebe, natož za někoho jiného.

Úsměvné výroky dětí

Paní učitelko, můžete mě pochovat já už nemám vši, já mám už jenom hnidy.

Kristýnka se ptá: „Paní učitelko, Anetka Dobrodružná dnes do školky nepřijde?“ (Režná)

Při zimní vycházce Inuška prohlásí: „Tady je zima jak v Rusku“

Šimonkovi tekla z nosu krev. Paní učitelka mu tam dala vatový tamponek. Děti odcházely právě na oběd, Adélka se strachuje: „Co když mu to spadne do polévky?“

Při čtení pohádky je zmiňováno slovo KUPEC, najednou se ozve Adélka: „A co je to ten TUPEC?“

Na oběd je polévka s vejcem, tedy

bez zeleniny. Inuška se podívá do polévky, pak na paní ředitelku, která sedí vedle ní s dotazem: „Kdo mně snědl všechnu mrkvičku?“

Po chvíli si chlapci hlasitě vypráví, paní ředitelka je rázně napomíná a Inuška se na ni podívá se slovy: „U jídla se nekřičí.“

Jana Kadlecová

Jaro v mateřské škole

Není snad člověk, který by se po zimě netěšil na jaro. I když zima nabízí dětem spoustu radovánek, tak i ony mají rady vůni probouzející se přírody a teplo sluníčka.

V naší mateřské škole se děti seznamují se všemi znaky jara a k tomu jim napomáhají různé aktivity a hry, které jsme pro ně připravili.

Počátkem března jsme se vydali autobusem do Velkých Pavlovic, kde pro nás v ekocentru Trkmanka připravili doprovodný program s názvem „Probouzíme jaro“.

Děti mohly poznávat zpěv ptáků a vyslechnout si příběh o poštovním holubu, který ptáčkům přinesl dopis o začínajícím jaru. Potom bylo na řadě téma rostlin, jejich setí, klíčení

a růst.

Každé dítě si vlastnoručně do svého kelímku zasadilo zrnko hrášku, který si odneslo do školky a mohlo sledovat jeho růst a zalévat jej. Sazeníčku si pak děti odnesly domů do svých zahrádek.

Ve školce jsme si také udělali pokus se semínkem hrášku, který jsme uložili do mokré vaty, ale jeden z nich jsme přikryli černou fólií. Děti poznaly, že bez sluníčka a vody není život, nic neroste.

Další jarní probouzení probíhalo v naší místní obecní knihovně, kde nám paní knihovnice připravila zábavný program, skřítci nás prováděli celou knihovnou. Děti luštily rébusy a hledaly indicie. Některé děti se v knihovně již pěkně orientovaly,

jelikož ji navštěvují s rodiči, ale obecně knihy zaujaly všechny děti.

Návštěva, která k nám přijela z Bořetic, byla překvapením. Byla to Adriana Tesárková se svojí border kolií. Jmenovala se Rouzi a byla skvěle vycvičená. Její poslušnost nám Adrianka předvádla v krátkém inscenovaném příběhu. Děti potom kladly otázky týkající se výcviku psa, péči o něj a krmení. Kdo chtěl, mohl dát Rouzi pamlsky.

Podle dávné tradice jsme 21. 3. 2017 za doprovodu písně „Přišlo jaro do vsi“ vynesli Morenu. Jelikož u nás nemáme žádnou řeku, do které bychom ji hodili, odnesli jsme ji do lesa. Tam jsme na paloučku našli i sněženky, jako poselství jara.

Olga Kurucová

PROVÁDÍM INŽENÝRSKOU ČINNOST, STAVEBNÍ DOZOR A ODBORNÉ VEDENÍ STAVEB ČI ZASTUPOVÁNÍ INVESTORA NA PROVÁDĚNOU STAVEBNÍ ČINNOST STAVBY, AUTORIZOVANOU OSOBU VE STAVEBNICTVÍ V OBORU VODOHOSPODÁŘSKÝCH STAVEB A POZEMNÍCH STAVEB.

CENA DLE DOHODY.

ING.VLADIMÍR HERŮFEK, TEL. Č.:777 181 338

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Základní škola Vrbice děkuje:

- vrbeckým hasičům za skvěle připravené a udržované kluziště u školy během ledna a února
- p. Davidu Střeštíkovi za správu nad kluzištěm

VÝPRAVA DO HISTORIE

„Stařenka Morava vypráví“ byl název hudebně - národopisného programu, který ve škole proběhl v pátek před jarními prázdninami.

Pedagog a hudební teoretik Mgr. Petr Drkula, Ph.D. poutavým způsobem představil žákům pradávné dění jejich rodiště v minulých staletích. Výpravnou formou, ale hlavně ústy tradičních písní byli žáci vtaženi do dob dávno minulých a vyzkoušeli si, jak

se kdysi hrávalo na kobzu, dvojačku, koncovku nebo třeba grumle. Uslyšeli a také si zazpívali řadu prastarých písní, ze kterých se dozvěděli, proč se jejich předkové více než strašidel báli například Turka nebo Brandenburka. Stali se součástí zpívaných příběhů prastarých moravských písní a zažili atmosféru pravého folklóru z minulých staletí.

Hudební nástroj kobza

MATEMATICKÝ KLOKAN

2017

Letošní ročník proběhl v pondělí 20. března po jarních prázdninách.

Kategorie CVRČEK (2. a 3. ročník)

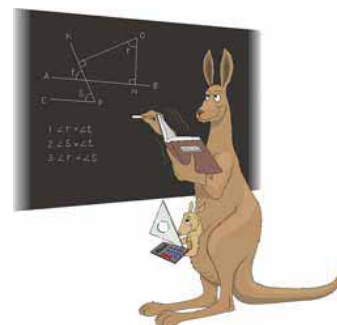
1. Jakub Hošek 3. ročník 79 bodů
2. Nikola Grůzová 3. ročník 64 bodů
3. Leona Hasíková 3. ročník 59 bodů

Maximální počet bodů v kategorii CVRČEK - 90 bodů.

Kategorie KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

1. Tereza Bílková 5. roč. 87 bodů
2. Adam Kolář 5. roč. 73 bodů
3. David Lebloch 5. roč. 71 bodů

Maximální počet bodů v kategorii KLOKÁNEK - 120 bodů.

PRVNÍ ŠKOLNÍ NOVINY

V únoru vyšlo první číslo školních novin s názvem MALÝ ŠKOLÁK, které vzniklo z iniciativy dětí. Tereza Bílková, Alexandr Babyč, Vojta Janošek, Erik Střeštík, Kamil Kadlec a Lukáš Knápek vytvořili redakční radu a během čtrnácti dnů připravili společně s paní ředitelkou všechny příspěvky. Část jejich práce zveřejňujeme v tomto zpravodaji. Na další číslo se můžou děti ve škole těšit v dubnu.

**ROZHOVOR S PANÍ ŘEDITELKOU
MGR. RENATOU HORÁKOVOU**

Paní ředitelko, co je na vaší práci nejtěžší a proč?

Nejtěžší je asi vyplňovat a tvořit nesmyslné tabulky - vůbec mě to nebaví!

Jaký předmět vyučujete nejraději?

Baví mě všechny.

Chcete něčím školu vylepšit? Pokud ano, čím?

Možná tu budou vybudovány nové speciální učebny.

Vzpomenete si na nějakou vaši příhodu z dětství ve škole?

Já jsem byla celkem hodné dítě. Ale jednou jsem dostala poznámku VYRUŠUJE V HODINĚ!

Jaký je váš oblíbený zpěvák, herec nebo skupina?

Herec - Ivan Trojan a Jiří Dvořák, zpěvačka ENYA a ráda poslouchám skupinu Čechomor.

Jak dlouho provozujete tuto funkci?

Hodně dlouho, už 17 let.

Baví vás tato práce?

Baví. Občas jsou ale jsou chvíle,

kdybych ředitelkou raději nebyla!

Vzpomenete si, kdo byl vašim předchůdcem?

Moje předchůdkyně byla paní ředitelka Jarmila Jelínková, která mě učila, když jsem byla školačka jako vy. **Jak dlouho je škola v provozu?**

Hodně dlouho. Byla vybudována koncem 18. století. Musela být 2x zbořena kvůli vlhkosti. Je v provozu přes

200 let.

Jakou nejdramatičtější chvíli jste za svou funkci zažila ve škole?

Tak to bylo asi letos v lednu, když mi chytly vlasy o svíčku. Dívala jsme se z okna, jak krásně sněží, a zapomněla, že mi na okně hoří svíčka. No, a za chvíli mi hořely i vlasy.

Čím jste chtěla být, když jste byla

pouze samici, když čeká mládě.

připravila Tereza Bílková

ZEBRA

Zebry jsou pruhovaní koně Afriky. Znáte jistě hádanku, zda je zebra černá s bílými proužky nebo bílá s černými proužky. Odpověď je snadná, podívejme se na obrázek některých zeber, které dnes už nežijí. Je to třeba kvaga nebo zebra Burchellova. U obou vidíme základní barvu světle

malá?

Budete se divit, ale chtěla jsem být žokejkou – jezdit na koni na velkých závodech a mít vlastního koně.

Děkujeme za rozhovor.

rozhovor vedli Lukáš Knápek, Vojta Janošek, Tereza Bílková a Erik Střešík

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA ZVÍŘAT:

TYGR

Tygři jsou největší ze všech kočkovitých šelem, jsou ještě větší, než lvi. Ve volné přírodě se dožívají kolem 10 let, v zajetí je to mnohem více. Tygr loví spíše velká zvířata, jako jsou jeleni, ale příležitostně uloví i menší kořist. Na lov se vydává převážně v noci, proto má velmi jemný sluch. Někdy za kořistí putuje hodně daleko.

Tygři nežijí ve skupinách, ale jsou samotáři.

Do svého soukromí dovolí vstup

pískovou a na ní tmavý vzor. Čím dále na sever, tím je základní barva světlejší a pruhování kontrastnější. Kromě vymřelé kvagy známe dnes tři druhy žijící druhy zeber. Zebry se kdysi, při příchodu prvních bělochů do Afriky, proháněly stepí v nepřehledných stádech s pakoni a pštrosi.

připravil Vojta Janošek

PROKLETÁ ŠKOLA - kapitola 1

V obci Vrbice je škola a do ní chodili Jakub, Roman a spousta jiných žáků. Jakub a Roman byli dva nejlepší kamarádi. Jenže to nebyla ledajaká škola, ta škola byla prokletá. Proklela ji čarodějka, která chtěla školu pro

sebe a své studenty. Čarodějka si jednou vyčarovala silnou armádu a zaútočila na školu. Jenže paní učitelky byly na útok připraveny. Válku vyhrály a školu si nechaly.

Jenže čarodějka se jednou večer přiblížila ke škole a začarovala ji. Od té doby ve škole nikdo nebyl. Pokud

se ale někdo k budově přiblížil, hned utekl strachy.

Přečtěte si další díl Prokleté školy, abyste se dozvěděli, jestli se někdo pokusí školu osvobodit. Třeba to bude Jakub a Roman.

napsal Vojta Janošek

ANKETA

Ptali jsme se dětí, který kroužek, do kterého ve škole chodí, mají nejraději a proč.

Jejich odpovědi byly takové:

Asi sportovky, protože se tam sportuje. *Vilém Veverka*

Tancování, protože je tam hodná paní učitelka. *Adéla Bílková a Denisa*

Gallinová

Sportovky, protože hrajeme vybišku a jsem tam s kamarádkami. *Eliška Margetová*

Folklór, protože se tam tancuje. *Andrea Dvořáková*

Sbor, protože rád zpívám. *Filip Hošek*
Folklór, jsem v tom levá jak šavle. *Adriana Střešíková*

Sportovky, protože rád hraji vybišku.

Šimon Salajka

Keramika, protože se tam vytváří. *Ema Dobrovolná*

Náboženství, protože tam můžu zlobit. *David Příbyl*

připravili Alexandr Babyč, Tereza Bílková

Slohová tvorba žáků ZŠ Vrbice Letní radovánky vždy nekončí dobře

Tomášek a Alenka byli nerozluční přátelé. Měli se hodně rádi. Každý den spolu chodívali ven. Venku v zimě stavěli sněhuláky, bobovali a koulovali se. Ale momentálně bylo léto. A hádejte, kam se Tomášek s Alenkou dnes vydali? Vydali se ke skále k rybníku. Tomášková maminka dětem řekla, že to tam je super, ale ať neskáčou ze skály dolů do rybníku.

Děti odkývly a pospíchaly k rybníku.

V rybníku je čekala vlnná voda. Rychle oba dva oblékli plavky a hned skočili do vody. Chvilku si házeli s míčem, ale pak Alenka řekla, že skočí z velké skály, protože se docela nudí. Tomášek jí říkal, že je to špatný nápad, ale Alenka řekla, že to jen jednou zkusí, a že se jí nic nemůže stát. Tomášek odvětil, že když si něco udělá, nebude to jeho vina. Alenka vylezla na skálu a dívala se na tu výšku, jestli

to má opravdu udělat. Trochu se bála, ale nakonec skočila dlouhou krásnou šipku. Jak už byla ve vodě, neuvěříte svým uším, co se stalo. Bouchla se o velký kámen, který byl schovaný kousek pod hladinou. Tomášek viděl Alenku, jak tam bezvládně leží, tak jí hned šel na pomoc. Vytáhl ji z rybníku a položil na břeh. Pak si vytáhl mobil ze svého batohu a zavolal sanitku. Ta pro Alenku přijela za dvě minuty. Zdravotníci vzali Alenku a začali jí

dělat masáž hrudníku. Probrala se s bolavou hlavou a vyplivla vodu.

Sanitka děvče odvezla do nemocnice, a tam zjistili, že má otřes mozku.

Tomášek se cítil jako hrdina, že zachránil život své nejlepší kamarádce. Alenka mu za to byla velmi vděčná.

Adam Kolář 5. ročník

Popis osoby

Popisují muže jménem Adam. Na výšku měří sto devadesát centimetrů. Tento rok mu bude dvacet čtyři let.

Adam má oválný tvar obličeje s blondatými vlasy, které jsou mírně vlnité. Jeho malé hnědé oči zdobí výrazné tmavé obočí. Adamův nos je kulatý, pod nosem jsou velké plné rty. Adam nejraději nosí jednoduchou módu. Nejlépe se cítí v tmavém sportovním tričku. Mezi nejoblíbenější kalhoty patří rifle různých barev. Na nohách má černou koženou obuv, která ladí vždy se zbytkem oblečení. Bývá upravený a čistý.

Mladý vysokoškolák žije v krajském městě Brně. Přáteli se s mnoha různými kamarády, které poznal ve škole. Každý den po školních povinnostech si jde zaběhat.

Náš Adam je velmi hodný kluk. Má rád všechny sporty, proto by se

chtěl stát učitelem tělocviku.

Matouš Knápek 4. ročník

Polonéza

Po novém roce nastalo období plesů a my jsme začali tancovat polonézu na hudbu Adiemus od Enji. Bylo to velmi náročné, práce krůček po krůčku. Někdy jsme se několikrát vraceli k částem, které už jsme uměli. Paní učitelky to chtěly mít prostě dokonalé. Přitom jsme i dokonce zvládli lyžařský výcvik v Němčičkách.

Každý měl svou tanečnici. Naše tanečnice byly v bílých šatech pěkné. Nácvik našeho tance byl náročný, trénovali jsme každé pondělí a čtvrtek. A nastal očekávaný večer rodičovského plesu. Někteří měli trému a někteří se těšili.

Byla sobota 18. února 20:00 hodin a my jsme vyšli do sálu. Kluci byli oblečení do bílé košile, černé vesty, u krku jsme měli motýlka a černé kalhoty.

Rodičům se naše vystoupení velmi líbilo, dostali jsme zasloužený potlesk. Paní učitelky byly také spokojené. Za odměnu jsme dostali párek a čokoládu.

David Přibyl a Vojta Janošek 4. ročník

SVĚTOVÝ DEN VODY

Světový den vody se slaví pravidelně už od roku 1993 vždy 22. března. Vznikl na popud konference OSN o životním prostředí a rozvoji a každoročně je také spjat s řadou akcí připomínajících význam vody a nutnost udržitelného nakládání s vodními zdroji.

Letos jsme si i my ve škole tento den připomněli tak, že téma vody bylo zahrnováno do všech vyučovacích

hodin. Prvňáci si v tělocviku zahráli hru o vodě a chodili přes kameny. Druháci luštili vodní křížovky a skládali vodní rýmovánky. Třetáci v prouce prozkoumali koloběh vody a ve čtení si přečetli Čapkovy Vodnické pohádky a společně s druháky ve výtvarné výchově malovali mořský svět. Čtvrtáci prozkoumali v přírodovědě podoby vody a páťáci v matematice spočítali spotřebu vody na člověka a zjistili, kolik by zaplatili za vodu,

Pokusy – napsali žáci 3. ročníku

V pátek 10. února k nám přijely děti z Kobylí. Předváděly nám různé pokusy. Mně se nejvíc líbilo, když někdo stál na balóncích a vůbec to pod ním neprasklo. Ještě nám dávaly malou hádanku. Jak dostat klíček do hrníčku s nataženými rukama. Vypadalo to složité, ale nakonec to bylo úplně jednoduché. Adéla Bílková

V pátek 10. února k nám přijely děti z Kobylí, aby nám ukázaly pokusy. Nejvíce se mi líbilo, jak vylétěla raketa do vzduchu. Musela jsem si zacpat uši. Ještě se mi líbilo, jak udělali raketku z balónku. Napoprvé se jim to vůbec nepodařilo. Pokus se povedl až na potřetí. Leona Hasíková

Jeden pátek v únoru k nám do školy přijeli žáci ze ZŠ Kobylí. Předvedli nám různé pokusy. Mně se nejvíce líbil pokus s balónky. Dva žáci nafoukli balónek, potom natáhli provázek. Na něj připevnili balónek. Potom uvolnili gumičku a balónek letěl po provázku jako raketa. Ze začátku se jim to moc nedařilo, ale nakonec se pokus přece jen podařil.

Jan Michna

kdyby ji kupovali v PET láhvích. Téma vody se objevilo i odpoledne v činnostech školní družiny.

Cílem bylo ukázat dětem význam vody v životě člověka a hlavně nutnost šetřit s vodou, protože voda, a hlavně pitná nezávadná, je jedním z největších bohatství, které nám naše planeta dává.

Renata Horáková ředitelka školy

DEN NARUBY

Už několik let děláme 28. března ve škole tuto akci u příležitosti Dne učitelů (narození Jana Ámose Komenského). Z dětí se stávají učitelé, vzorně se připravují na své hodiny a většinou zjišťují, že práce učitele není vůbec jednoduchá. Připravit si hodinu, aby byla zajímavá a nenudila (ne všem se to podařilo), vyžaduje pořádnou přípravu. A tím to zdaleka nekončí. Udržet v pozornosti všechny

žáky ve vyučovací hodině dá také hodně práce a po skončení je potřeba všechny písemné práce zkontrolovat a opravit. Užíváme si tento den i my vyučující, protože se z nás stávají žáci - někdy pěkně zlobiví. Děti berou práci učitele ve většině případů opravdu zodpovědně. Nezapomínají ani o přestávkách držet dozory nebo přijít do sborovny na svačinku. Letos nám dokonce chyběly židličky. Tolik bylo v tento den ve sborovně učitelů

a učitelek. V ředitelně úřadoval i nový pan ředitel – Filip Vykydal, který se na svou funkci připravil stylově.

Někteří žáci by brali tuto akci častěji, jenže Den učitelů je jenom jedenkrát za rok.

Renata Horáková ředitelka školy

Pár zajímavých odpovědí od dětí, které si vyzkoušely učit:

Co tě bavilo na Dnu naruby?

Mně se líbilo, jak jsem učil. Mě

bavilo to, že jsme mohli na chvíli děti učit. Bavilo mě učitelování a učení. Bavilo nás, že jsme byly paní učitelky. Na Dnu naruby mě bavilo učit s Kamilem, Lukášem a Anastázií. Bavila mě čeština. Mě bavila hudka. Byla sranda. Bavilo mě být ředitelem, protože jsem seděl v ředitelně, byl tu klid.

Co se ti povedlo - nepovedlo?
Povedly se mi pracovní listy, prezentace Lucemburků. Nepovedlo se nám, že nikdo nerozuměl žádnému cvičení a povedlo se, že jsme vymysleli hru do ČJ. Nepovedlo se moc s kluky domluvit, kdo bude co opravovat. Nepovedl se mi notový diktát. Povedla

se mi prezentace, kterou jsme dělaly s Terkou. Povedla se mi ve vlastivědě prezentace ke Karlově univerzitě.

Chtěl(a) bys být učitel(ka)?

Možná ano. Ne!!! Ano, ale jen na jeden den. Ano, ale chci učit jen vlastivědu. Ano, chci, protože mě to bavilo.

Adam a Tonda v roli učitelů

Nové žáčky

Plná sborovna o velké přestávce

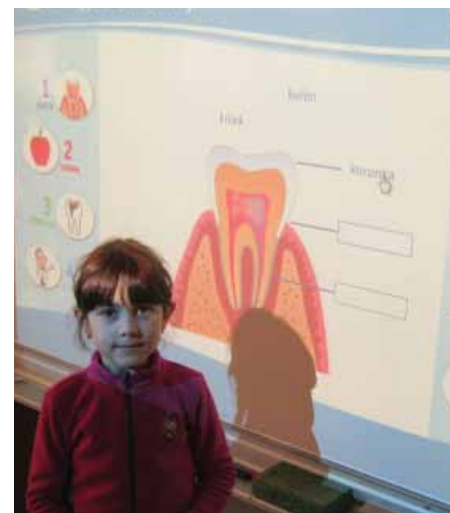
Filip jako ředitel školy

VESELÉ ZOUBKY

Staráte se správně o své zuby? Pokud máte pochybnosti, naši prvňáčci vám určité poradí. V únoru jsme žáky první třídy zapojili do preventivního programu „Veselé zoubky“, který probíhal ve škole s třídní učitelkou. Děti se seznámily s fungováním zoubků, jak rostou, mění se, co je zubní kaz, probraly zásady správné péče o zoubky, jak si čistit zoubky, proč navštěvovat zubního lékaře – to vše formou programu na dětem velmi oblíbené interaktivní tabuli. Součástí byla

prezentace, různé křížovky, doplňovačky a zábavné úkoly. Po krátkém filmu Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek děti všechny nové znalosti využily při vyplňování pracovního listu. Jako odměnu za správné vypracování všichni dostali dáreček, který obsahoval samolepky do koupelny, zubní kartáček a zubní pastu, žvýkačky bez cukru, přesýpací hodiny pro čištění zubů a jiné. Dětem se tato hodina velmi líbila.

Petra Veverková vyučující 1. ročníku

Andrejka u tabule

VRBECKÉ DĚTI ZPÍVAJÍ

Děti z Vrbice se zúčastnily letošní přehlídky dětských zpěváků „O malovanú pantličku Augusty Šebestové“, která se konala 26. března v Kobylí. Vystupovali tu zpěváci z osmi okolních vesnic v doprovodu cimbálové muziky Vonica.

Z Vrbice krásně zazpívalo osm dětí - Vojtěch Hošek, sestry Lucie a Hana Varmužovy, Magdaléna Grégrová, Leona Hasíková, Vojtěch Janošek, Terka Bílková a Klaudie Fridrichová.

Kromě této přehlídky se děti připravovaly na soutěž ve Ždánicích (9. 4.) „Zpěváček hanáckého Slovácka 2017“. Tady Vrbici reprezentovali Sára

Horáková, Hana Varmužová, Magdaléna Grégrová, Eliška Havelková, Adéla Bílková, Leona Hasíková, Terka Bílková a Vojtěch Janošek. A Vrbice se opět prosadila. Hanička Varmužová získala 3. místo v kategorii 6-9 let a Magdalénka Grégrová tuto kategorii vyhrála. Vojta Janošek si ze Ždánic odvezl Cenu starosty za jeho perfektní výkon a duet Terka Bílková a Magdalénka Grégrová si vyzpíval 2. místo.

Máme štěstí, že posledních pár let se na Vrbici urodilo hodně dobrých zpěváků, což je vidět i a na všech vystoupeních dětského folklórního souboru Kalubáček.

Velké poděkování patří paní učitelce Markétě Veverkové, vyučující hudební výchovy, která všechny děti připravovala, a všem rodičům za podporu a přípravu kroužků.

Renata Horáková, ředitelka školy

Vojtěch Janošek

Sára Horáková

Adéla Bílková

Vojtěch Hošek

Tereza Bílková a Magdaléna Grégrová

Leona Hasíková

Lucie Varmužová

Eliška Havelková

Hana Varmužová

Klaudie Fridrichová

FK VRBICE 1959 Z.S.

Muži:

Po podzimní části sezony si všichni, hráči i fanoušci, od fotbalu trochu odpočinuli. Hráčům ale odpočinek skončil v polovině ledna, kdy v tělocvičně v Hustopečích začala zimní příprava na jarní část sezóny. Jak se kluci připravily, nám ukáže jarní část sezóny. V rámci přípravy proběhlo soustředění v Novém Jičíně, kde mužstvo sehrálo dva přátelské zápasy. Před sezónou byly naplánované dva zápasy, v Šakvicích muži vyhráli 3:1, v Kurdějově byl zápas zrušen z důvodu nepříznivého počasí. Kádr mužstva zůstal nezměněn, pouze z Kobyli přišel hráč do pole i do branky, Vojtěch Schoř.

Dosavadní výsledky mistrovských zápasů jarní části:

Vrbice - Nosislav 1:1 (1:1) Matěj Štika
V.Pavlovice/Starovičky - Vrbice 2:2 (1:1) Petr Němec, Jiří Kubík

Mládežnické týmy:

Také mládežnická mužstva (žáci a přípravka) využila zimní čas k přípravě na jarní část sezóny. Kluci se připravovali v místní tělocvičně a v tělocvičně v Kobyli.

V rámci přípravy sehrála mladší přípravek turnaj ve Valticích s těmito výsledky:

Vrbice - Moravský Žižkov 3:3

Vrbice - Velké Bílovice 1:3

Vrbice - Mikulov 0:1

Vrbice - Hustopeče 1:1

Vrbice - Vranovice 1:4

Sestava na turnaji: Jan Rymeš, Matěj Grégr, Jan Michna, Vilém Veverka, Daniel Bukovský, Ondřej Ostrřížek.

Starší a mladší žáci, stejně jako starší a mladší přípravek, zahajují jarní část sezóny 9. 4. 2017 na domácím hřišti (viz rozpis zápasů).

V oblasti mimosportovní jsme požádali o dvě dotace Jihomoravský kraj. Jedna je na pořízení hliníkových branek pro mladší přípravku, druhá je na zřízení nové přípojky NN ze stávajícího trať (u bývalého střediska ZD). O přidělení či nepřidělení dotace budeme informovat v dalším čísle zpravodaje.

Milan Herůfek, 1. 4. 2017

OP MLADŠÍ + STARŠÍ PŘÍPRAVKA SKUPINA B				OP MLADŠÍ ŽÁCI SKUPINA B			
Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání	Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
12.	16. 4.	Vrbice - Zaječí	9:00	12.	16. 4.	Křepice - Kob/Vrb	12:30
13.	22. 4.	Podivín - Vrbice	13:30	13.	22. 4.	Kob/Vrb-Boleradice	10:00
14.	30. 4.	Vrbice - V.Pavlovice	12:15	14.	29. 4.	Kob/Vrb - Ivaň	10:00
15.	7. 5.	Rakvice - Vrbice	14:00	15.	6. 5.	Hustopeče-Kob/Vrb	10:30
20.	8. 5.	Vrbice - Rakvice	9:00	16.	13. 5.	Nosislav -Kob/Vrb	14:00
16.	14. 5.	Mor. N.V. - Vrbice	14:15	17.	20. 5.	Kob/Vrb - Křepice	10:00
17.	21. 5.	Zaječí -Vrbice	10:00	18.	28. 5.	Boleradice-Kob/Vrb	14:45
18.	28. 5.	Vrbice - Podivín	14:15	19.	4. 6.	Ivaň - Kob/Vrb	10:45
19.	3. 6.	V. Pavlovice - Vrbice	10:00	20.	10. 6.	Kob/Vrb-Hustopeče	10:00

OP STARŠÍ ŽÁCI SKUPINA B				OP MUŽI			
Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání	Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
12.	16. 4.	Kob./Vrbice-Krumvír	11:00	17.	16. 4.	Bořetice-Vrbice	16:00
13.	23. 4.	Volno		18.	23. 4.	Vrbice -Boleradice	16:00
14.	30. 4.	Kob./Vrb-Nikolčice	14:15	19.	29. 5.	Zaječí -Vrbice	16:30
15.	7. 5.	Nosislav-Kob./Vrbice	10:00	20.	5. 6.	Vrbice-Hustopeče	16:30
16.	16. 5.	V. Němčice-Kob./Vrb	13:00	21.	14. 5.	Vrbice - Šitbořice	16:30
17.	20. 5.	Krumvír - Kob/Vrb	10:30	22.	20. 5.	H.Věstonice-Vrbice	16:30
18.	28. 5.	Volno		23.	28. 5.	Vrbice - Ivaň	16:30
19.	4. 6.	Nikolčice-Kob./Vrbice	13:30	24.	4. 6.	Popice - Vrbice	16:30
20.	10. 6.	Kob/Vrb - Nosislav	13:00	25.	10. 6.	Vranovice-Vrbice	16:30
				26.	17. 6.	Klobouky - Vrbice	16:30

KULTURNÍ AKCE

16. 4.

Pletení žil v muzeu Vrbice

30. 4.

Vrbecký rej čarodějů a čarodějnic

13. 5.

Z kopca do kopca

14. 5.

Den matek - vystoupení dětí ze ZŠ a MŠ

3. 6.

Den dětí + taneční večer

10. 6.

Vrbecká dědina

ŽIVOT KNIHOVNY

Mateřská škola v knihovně

1. třída na besedě v knihovně

2. a 3. třída na besedě v knihovně

4. a 5. třída v knihovně

Noc s Andersenem

Noc s Andersenem

Noc s Andersenem

Noc s Andersenem

Starosta obce se seniory

Starosta obce se seniory

Rodičovský ples

Rodičovský ples

Dětský maškarní ples

Dětský maškarní ples

Uklidme Vrbici

Uklidme Vrbici

Vrbecký zpravodaj - vydává obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Klára Beranová,
Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Martina Mikulicová, Mgr. Miluše Zálešáková